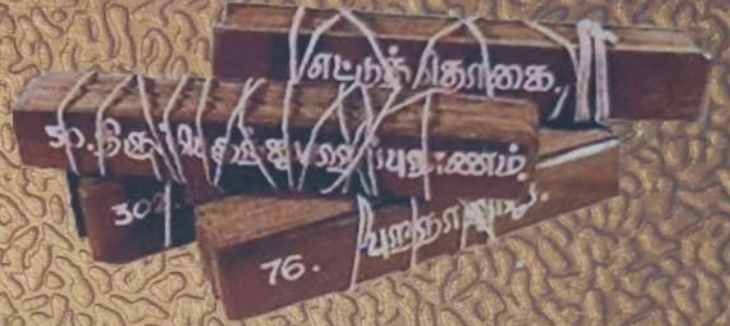

Shanlax International Journal of Arts, Science and Humanities

(A Peer-Reviewed - Scholarly Indexed Quarterly Journal)

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

தமிழ் இலக்கியங்களில் மனிதநேயம்

7.04.2022 & 8.04.2022

தொகுதி 3

தமிழ்த்துறை

நாச்சியப்ப சுவாமிகள்
கலை அந்நியல் கல்லூரி

கோவ்வூர், காரைக்குடி 630 307

(அடிகப்பா பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)

- 57
- 62
- 7
- 25 நற்றிணை உயிர் வகைகளில் மனிதநேயம் 112
மு. செல்வி & முனைவர் அ. சங்கர்தாஸ்
- 26 சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடல்களில் மனிதநேயம் 116
முனைவர் ஆறு. முத்துக்கருப்பன்
- 27 சிலப்பதிகாரம் வெளிப்படுத்தும் மனிதநேய மாண்புகள் 121
அ. திருஞானசம்பந்தன்
- 28 முப்பாலில் மனித நேயம் 126
வ. மரியசெல்வி & முனைவர் ஆர். முத்துராஜன்
- 29 பெரியபுராணம் காட்டும் சம்பந்தரின் மனிதநேயம் 131
திருமதி. ஞா. கலையரசி
- 30 "கைவிலங்கு" - நாவலில் மனிதநேயம் 135
கே.ரோ. கோபா ஜெயின்
- 31 உலகப்பொதுமறையில் மனிதநேயச் சிந்தனைகள் - ஒரு 138
பார்வை
முனைவர் அ. பிரபாகரன்
- 32 வள்ளலார் காட்டும் மனிதநேயச் சிந்தனைகள் 142
முனைவர் சி. ஆறுமுகம்
- 33 வள்ளலார் உணர்த்தும் உபதேசங்களில் மனிதநேயம் 146
முனைவர் மு. சம்பத்குமார்
- 34 சங்க இலக்கியங்களில் மனிதநேயம் 151
முனைவர் சே. குமரப்பன்
- 35 திருமந்திரத்தில் மனித நேயம் 155
முனைவர் வெ.அர. தாரணி
- 36 மனித நேயத்தைவிட மேலானது சீவநேயம் 161
முனைவர் மு. பழனியப்பன்
- 37 கவிஞர் பூபாலன் கவிதைகளில் மனிதநேயம் 166
முனைவர் வை. தர்மலிங்கம்

மலர் : 1. இதழ் : 2

E - ISSN 2456 - 5571

சீர்திட்ட

வளர் தமிழ் ஆய்வு

(பன்னாட்டு ஆய்விதழ்)

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் சி. மைக்கேல் சரோஜினி பாய்

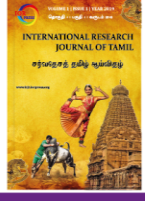
வளர் தமிழ் ஆய்வு மன்ற

திண்டுக்கல்

2022

பொருளடக்கம்

1. மொ. தங்கவேல்
புரவலர் - புலவர் நட்பு 9
2. சோ.தண்டபாணி,
நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் அகத்திணை மரபுகள் 11
3. வை.தர்மலிங்கம்
எஸ் செந்தில்குமாரின் கழுதைப்பாதை நாவல் முதுவர் வாழ்வியல் 15
4. கவிஞர் தஸ்லிம்காஜா
உலக மறையான திருக்குறளும் உன்னதம் நிறைந்த பெரும்பொருளும் 19
5. தாயம்மாள் அறவாணன்
"ஒளவையாரின் ஓளடதம்" - ஒளவையின் படைப்பா? 23
6. பி. திவ்யா
பாஸ்கா நாடகத்தின் ஒளியமைப்பு 25
7. செ.துளசி
கற்றல் கற்பித்தல் - சமகாலப் பார்வை 28
8. க.தேவதாஸ்
தாமிரபரணி ஆற்றங்கரை பேராச்சியம்மன்:
தேவேந்திரகுல மள்ளர்களின் அம்மன் - சமூக, சமயவியல் பார்வை 31
9. அ.தேன்மொழி
ஆண்கள் பற்றிய பழமொழிகளும் புரிதலும் 35
10. அ. நந்தினி
கலகக் குரலாய் ஒலிக்கும் மணிவளனின் வசன கவிதைகள் 39
11. க.நாகநந்தினி
புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்களில் வாழ்க்கைப் பதிவுகள் 44
12. பா.நேருஜி
பெண்கள் பற்றிய பழமொழிகளும் புரிதலும் 49
13. க. பஞ்சவர்ணம்
ஜெயகாந்தனின் சிறுகதைப் பனுவல்களில் விளிம்புநிலைப்
பெண்கள் பற்றிய பதிவுகள் 52
14. ச.பட்டம்மாள்
பாம்பாட்டிகளின் வாழ்வும் சமூகச் செயல்பாடும் 57
15. ஆர்.எஸ்.கே.பாக்கியலட்சுமி
உண்மை உணர்தோர் உன்னதத்தொண்டு 60
16. அ.பாரதிராணி
சிலப்பதிகாரக் கானல்வரிக் காதையில் மறித்துக்கூறல் 63
17. ச. பாலமணிகண்டன்
வாழ்வின் வெற்றிக்கு வள்ளுவம் பகரும் வழிகள் 67
18. சு.பிரியா
ஆசாரக் கோவை உணர்த்தும் தமிழ் அறம் 71

கண்ணகி - மென்மையும் வன்மையும்

ர. ரதி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அரசுக்கல்லூரி சித்தூர், பாலக்காடு-678104, கேரளா, இந்தியா.

Kannaki softness and hardness

R. Rathi a, *

^a Department of Tamil, Government College, Chittur, Palakkad-678104, Kerala, India

* Corresponding Author:
rathi.r1988@gmail.com

Received: 23-03-2021
Revised: 19-01-2022
Accepted: 21-01-2022
Published: 28-02-2022

ABSTRACT

The literature has portrayed woman as a symbol of gentleness and a symbol of orderly violence. Realizing such a traditional background, the silappathikaram author Ilangovadikal did not portray Kannaki as a symbol of violence at the beginning of the story. But her efforts to portray her protagonist as a revolutionary woman are remarkable. Thus, his female character 'Kannaki' continues to prove that she is strong in spirit, word and deed through every action. He finally exalts her to divinity. Her ability to portray these functions through her tenderness and harshness is remarkable. This article is being prepared with such orientations in mind.

Keywords: Kannaki Softness, Hardness, Ilangovadikal, Silappathikaram.

முன்னுரை

கண்ணகி தொடர்பான ஆளுமைச் செயல்பாட்டில் அவள் அனைத்து கதாப்பாத்திரங்களாலும் மென்மைத் தன்மை கொண்ட ஒருத்தியாகவே பார்க்கப்படுகிறாள். அவளைப் படைத்த இளங்கோவும் கூட வருணனைகளில் அவளை மென்மைத் தன்மை கொண்டவளாகவே காட்டுகின்றார். இதற்குக் காரணம் என்ன? அக்காலச் சூழலும், இதுவரை பெண்ணுக்காக உருவாக்கி வைத்திருந்த வரையறைகளுமேயாகும். ஆனால் அத்தகைய பண்பாட்டு மரபில் காட்டப்பட்ட ஒரு பெண்ணை திடீரென ஒரு புரட்சிப் பெண்ணாகக் காட்டுதல் என்பது செயற்கைத் தன்மையாகவே இருக்கும். இவ்வுணர்வு நிலைபாட்டின் யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டு செயல்பட்டதன் வெளிப்பாட்டு நிலையை இளங்கோவிடம், கண்ணகியின் பாத்திர உருவாக்கத்தில் காண இயலுகின்றது. அதாவது கண்ணகி என்னும் பெண் தனிப்பட்ட நிலையில் உள்ளத்தாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் வலிமை கொண்டவள். அவ்வலிமை புகாரில், 'உள்ளச்' செயல்பாடாகவும், மதுரையில் 'சொல்' மற்றும் 'செயல்' வடிவம் கொண்ட செயல்பாடாகவும் வெளிப்படுகிறது. அதாவது அவள் ஆரம்பம் முதலே ஒரு குறிக்கோளை நோக்கி செயல்படுத்தப்படுகின்றாள். ஆகையால் அவளின் அனைத்து நிலைபாடுகளையும் அத்தகைய தளத்தினின்று புரிந்து கொள்ளுதல் என்பதே சரியானதாக இருக்கும். இந்த அடிப்படையிலேயே கண்ணகியின் வன்மையும் மென்மையும் நோக்கப்படுகின்றது.

இலக்கியத்தில் ஆண், பெண் கருத்தாக்கங்கள்

இலக்கிய வழக்கிலும் உலகியல் வழக்கிலும் ஆணை வன்மையானவனாகவும் பெண்ணை மென்மையானவளாகவும் பார்த்தல் என்பது இன்றுவரை இருந்து வருகின்றது. இதனை இருபாலருக்கும்

காட்டும் உவமைகள் வாயிலாகவும், செயல்பாடுகள் வாயிலாகவும் நம்மால் அறிந்துக் கொள்ள இயலுகின்றது. அவ்வடிப்படையில் ஒரு பெண்ணின் ஆளுமை தொடர்பான செயல்பாட்டில் அவளைச் சுற்றியுள்ள கதாப்பத்திரங்களும், பிறவும் அவளை மென்மைத் தன்மை கொண்ட ஒருத்தியாகவே பார்க்கின்றன. ஆனால் பெண்ணானவள் உடல் ரீதியாகவும், மன ரீதியாகவும் பற்பல இன்னல்களைத் தாண்டி வெற்றி நடைபோடும் வல்லன்மை கொண்டவள் என்பதுதான் உண்மையான வெளிபாடு. ஆனால் ஆணுக்கு எதிரான என்னும் தன்மையில்,

“அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுத்த
நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய”

என்னும் வரையறை பார்க்கப்படுகின்றது (Sanmuam Pillai, 1998). இதற்கு ஆணுக்காக உருவாக்கி வைத்த வரையறையைத் துணைக்கோடுகின்றது. அதாவது,

“பெருமையும் உரனும் ஆடுஉ மேன”

என்று மார்தட்டிக் கொள்கின்றது (Sanmuam Pillai, 1998). ஆனால் இங்கு குறிப்பிடும் செயற்கரிய செயல், அறிவுத் திண்மை என்பவையெல்லாம் எதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கப்படுகின்றது? என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் போதுதான் ஆண், பெண் என்னும் பேதமையில் ஒவ்வொரு செயல்பாடுகளையும் தரம் பிரித்துப் பார்க்கும் கண்ணோட்டம் என்பது அறவே இல்லாமலாகும். அந்தவகையில் மேலே சொல்லப்பட்ட ஆண், பெண் தொடர்பான பண்புகள் உரிய நேரத்தில் உரிய இடங்களில் பயன்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் இருபாலருக்கும் ஏற்படலாம். இதையே வள்ளுவர்,

“அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதமை; அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்”

என்கிறார் (Puliyur Kesikan, 2010). இந்த அடிப்படையிலேயே பிற பண்புகளும் பார்க்கப்படுகின்றன. இவற்றை மனதில் கொண்டு தென்னாட்டின் பத்தினி தெய்வமாக உயர்ச்சி பெற்ற கண்ணகியின் வன்மை, மென்மை செயல்பாடுகள் புகார், மதுரை மற்றும் வஞ்சிமாநகரங்களில் எத்தகைய தன்மையில், எத்தகைய கோணத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பது நோக்குதற்குரியதாக அமைகின்றது.

புகாரில் கண்ணகியின் நிலைபாடு

பிரெஞ்சு பெண்ணியவாதி சைமன் -டி- பெளவயார், “பெண் பிறப்பதில்லை உருவாக்கப்படுகிறாள்” என்று கூறியது போல கண்ணகியும் உருவாக்கப்படுகின்றாள். புகார் நகரக் கண்ணகி சமுதாயத்தில் பெண்ணுக்காக கட்டமைக்கப்பட்ட அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்வாங்கியவளாகவும், ஆணாதிக்க நிலையில் அடிமைப்பட்டவளாகவும், சாதாரண நிலையில் அப்பாவிடாகவும் விளங்குவது அவளுள் இயல்பாகவே இருக்கும் குணங்களல்ல. மாறாக உருவாக்கப்பட்டவை. இதை சிலப்பதிகாரத்தின் பல்வேறு நிகழ்வுகளும் செயல்பாடுகளும் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

புற வெளிப்பாட்டில் கண்ணகி

கண்ணகி புறத்தோற்றத்தில் அனைவர் பார்வைக்கும் மென்மையானவளாகவே தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். காரணம், “பூங்கொம்பு போன்றவள், அழகு மிக்கதான வல்லிக்கொடி போன்றவள், செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் போன்றவள்; அருந்ததியின் கற்பிற்கு நிகர் இவள் கற்பு” என்று ஊர் மக்கள் இவளைப் போற்றுவது போல் காட்டப்படுவது, அவள் மேல் திணிக்கப்படும் ஆளுமைச் செயல்பாட்டின் ஒரு நிலைப்பாடேயாகும். இங்கு கண்ணகி இப்படிப்பட்டவள் அல்லது இவ்வாறிருக்கக் கடன்பட்டவள் என்ற புறச் செயல்பாட்டு நிலையே மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது. ஆகையினால் அத்தகைய செயல்பாட்டை மீற இயலா நிலையிலேயே கண்ணகி இருந்திருக்கின்றாள், விருப்பப்பட்டல்ல என்பதை உணர வேண்டும். மேலும் பெரிய செல்வந்தன் மகள் என்பதால் மிகுந்த

வசதியுடன் வாழ்ந்தவள். வெளியில் எங்கும் நடந்து சென்றோ அல்லது கடினமான வேலைகள் செய்தோ பழக்கமில்லாதவள். ஆகவே அத்தகைய நிலையிலிருக்கும் கண்ணகி, கோவலனுக்கு மென்மைத்தன்மை கொண்டவள் போல் தோன்றியது வியப்பானதொன்றும் அல்ல. ஆகையினால் தான் அவளை இன்ப நிலையில் வருணிக்கும் போதும், துன்ப நிலையில் அவளை எண்ணிக் கவலை கொள்ளும் போதும் அவளது மெல்லியல்புகளே அவனுள் மேலோங்கி நிற்கின்றன. இது பற்றிக் கூறும் போது,

“உள்ளேயே பூட்டி வைச்சிருந்தா காயும்சூட அவிந்து மென்மையான கனியாகி விடுவதில்லையா? அதுபோலத் தான் பெண்ணும், மென்மையாக்கப்பட்டிருக்கிறாள். இது இயற்கையான மென்மை இல்லை. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பூட்டி வச்சப் பழுக்க வைத்த மென்மை” (Tamilselvan, 2016).

என்பதையும் நோக்குதல் வேண்டும். ஆனால் அவன் பல இடங்களில் கண்ணகியின் மென்மை குறித்து மட்டுமே பேசுவது அவளது புறவெளிப்பாட்டு நிலையை கருத்தில் கொண்டேயாகும். அதாவது,

” வெயில்நிறம் பெறா மெல்லியல் கொண்டு”

” நறுமலர் மேனி நடுங்குதுயர் எய்த”

” வல்லந கொல்லோ மடந்தைமெல் அடியென”

என்பதுமாக பலவாறு, பல இடங்களில் கூறி வருந்துகிறான் (Sri Chandran, 2001). மட்டுமல்ல கவுந்தியடிகளும்,

“வண்ணச் சீறடி மண்மகள் அறிந்திலள்”

என்பதும் இதையே காட்டுகின்றது (Sri Chandran, 2001). ஆகவேதான் கவுந்தியடிகள் இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று மென்மையான முறையில் மெதுவாக மண்மகளும் அறியாமல் நடக்கும் மெல்லியல் என நினைத்திருக்கிறார். இவ்வாறு கண்ணகி பிறர் வாயிலாக மென்மைத்தன்மை கொண்ட ஒருத்தியாகவே காட்டப்படுகின்றாள்.

மெளனச் செயல்பாடு

கண்ணகி, கணவன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்றதும், அதை நினைத்து அழுது புலம்பியது போன்றோ, அவனை தன்னோடு அழைத்துக் கொள்வதற்கான ஏதேனும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டது போன்றதோ ஆன எவ்வித குறிப்புகளும் காப்பியத்தில் இல்லை. இதுமட்டுமல்லாது அவன் வரும்வரை அவனுக்காக காத்திருந்ததும், அவன் பெயரால் அனைத்து பொருள்களையும் இழக்க நேர்ந்த போதும் தளராமல் தனித்து நின்று அதை எதிர்கொண்டதும், அவளது உள்ள உறுதியையே காட்டுகின்றன. அதே போல கோவலன் பொருளீட்டுவதற்காக இரவோடு இரவாக மதுரை செல்லக் கருதி” நீயும் என்னுடன் புறப்படுவாயாக” என்றதும் உடனே அவனோடு சென்ற கண்ணகியின் உறுதிப்பாடு அவளது ‘உள்ள’ வலிமையையே காட்டுகின்றது. மேலும் வழிப்பயணத்தில் பருக்கைக் கற்கள் கால்களை வருத்திய போதும், சோர்வேற்பட்ட போதும் எதையும் வெளிப்படுத்தாமல் தனது கொள்கை ஒன்றையே மனதில் கொண்டு வலிமையுடன் செயல்பட்டவள் கண்ணகி. எனவே தான் கவுந்தியடிகள்,

“குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன் தன்னுடன்”

என்கிறார் (Sri Chandran, 2001). அதேபோல கோவலன் அனைத்தையும் இழந்து வந்த போதும் அவள் அவனோடு ஒரு சிறு ஊடல் கூட கொள்ளவில்லை. சாதாரண நிலையில் எந்த பெண்ணாக இருந்தாலும் ஊடல் கொண்டிருந்திருப்பாள். ஏன் சங்க இலக்கியங்களிலே கூட பரத்தையிடம் சென்று வந்த கணவனை பெண்கள் உடனே ஏற்பதில்லை. ஆனால் கண்ணகி, கணிகையிடம் (பொதுவாக மாதவி கணிகை குலத்தினள் என்பதனால், கதையோட்டத்தில் அவள் அனைவராலும் தவறான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கப்பட்டதைக் கருத்தில் கொண்டு) தன் கணவன் இருப்பதற்கு வேண்டிய போதெல்லாம் பொருள் கொடுத்தும், அனைத்தையும் இழந்து வந்த அவனிடம் சிறிதும் முகம்

சுழிக்காமல் அவனை ஏற்றுக் கொண்டும், தன்னிடம் மீதமுள்ள பொருளை அவனுக்குக் கொடுத்து உதவக்கூடியதுமான மனோப் பக்குவம் சாதாரணப் பெண்ணுக்கு நிச்சயம் வாய்க்கப் பெறாது. அது உள்ள உறுதி கொண்ட வலிமை மிக்க பெண்ணால் மட்டுமே ஆற்றத்தக்க செயற்கரிய செயலாகும். இவ்வாறு மறைமுகமாகக் காட்டப்பட்ட அவளது வலிமை தெய்வமேறப் பெற்ற சாலினியால்,

“இவளோ, கொங்கச் செல்வி குடமலையாட்டி

தென்தமிழ்ப் பாவை செய்தவக் கொழுந்து

ஒரு மாமணியாய் உலகிற்கு ஒங்கிய

திருமாமணி”

என்று வெளிக்காட்டப்படுகின்றது (Sri Chandran,2001). இங்கு கண்ணகியைப் போற்றித் துதித்ததும், அப்புகழ்ச்சிக்கு நாணி அவள் கணவன் பின் சென்று ஒடுங்கி, புதியதொரு புன்னகை செய்ததும் அவளது மென்மையையே காட்டுகின்றது என்ற கருத்தாக்கங்கள் நிலவுகின்றன. ஒருவேளை அது அவளது தன்னடக்கமாகக் கூட இருக்கலாம். காரணம் இவள்” தென்தமிழ் நாட்டின் பத்தினியாக உயரக் கூடியவள், உலகிற்கெல்லாம் மிக்க ஒளியைத் தரும் தெய்வமகள்” என்ற கருத்தாக்கங்கள் அவள் சாதாரண மெல்லியல்புடைய பெண்ணல்ல என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றன. மட்டுமல்ல அவள் தெய்வமேறப் பெற்ற சாலினியாலே புகழப்பட்டதனால், அவள் தெய்வத்தாலேயே போற்றப்படும் தெய்வக் கற்பினள் என்பதும் பெறப்படுகின்றது. ஆகவே அத்தகைய வல்லன்மை கொண்ட மாபெறும் பத்தினிப் பெண் என்னும் பான்மையிலேயே அவள் பார்க்கப்பட வேண்டியவளாகின்றாள்.

கண்ணகியின் உள்ளச்செயல்பாடு

கண்ணகி வன்மைத் தன்மை மேலோங்கியவளாகவே காட்டப்பட்டாலும், அவளுள்ளும் ஒரு பெண்ணிற்குண்டான பெண்மை, நளினம், தாய்மை, கருணை, தியாகம் என்பவை இல்லாமலில்லை. கணவன் தன்னைவிட்டு நீங்கியதும் அலங்காரம் ஏதும் இன்றி இருத்தல் என்பது அன்றைய ஒரு முறை என்றாலும் கூட, அவனுக்காக வருந்தி செயலற்று இருந்தது அவளது மெல்லியல்பையே காட்டுகின்றது. ஆனால் அவன் வருவதற்குண்டான எவ்வித செயல்பாடுகளும் செய்யாமல் ‘வருவான்’ என்னும் நம்பிக்கையில் காத்திருந்தது அவளது வலிமையின் வெளிப்பாடு. வழிப்பயணத்தில் வம்ப்ப்பரத்தையும் வருமொழியாளனும் கவுந்தியடிகளிடம்,” இவர்கள் யார்?” என வினவ, கவுந்தியடிகளோ,” இவர்கள் என் மக்கள்” என்றுரைக்க, அதற்கு அவர்களோ,” ஒரு வயிற்றில் பிறந்தோர் கணவனும் மனைவியுமாகக் கூடி வாழ்க்கை நடத்துதல் உண்டோ?” எனக் கேட்கின்றனர். இதைக் கேட்ட கண்ணகி தன் இரு செவிகளையும் பொத்திக் கொண்டு கணவன் முன் நடுங்கி நிற்கிறாள். இவ்விடத்தில் கண்ணகி நடைமுறைக்கு மீறிய தகாத ஒரு சொல்லையும் தாங்கமாட்டாத மெல்லியல்பினள். ஆனால் அவர்கள் செய்த தவற்றிற்குத் தண்டனை வழங்கிய கவுந்தியடிகளிடம், “ஒழுக்கத்தினின்றும் நீங்கியோர் நீர்மை அல்லாத தீய மொழிகளைக் கூறினாலும், அது அவர்களது அறியாமை என்று அறிதல் வெண்டும்” என்று நேரடியாகக் கூறுதல் அவளது வன்மையையே காட்டுகின்றது. ஆயினும் அவர்களுக்கு சாப விலக்கு கேட்டது அவளது மெல்லியல்பேயாகும்.

பயணத்தின் போது களைத்து மூச்செறியக் காணப்பட்ட கண்ணகி,” மதுரை என்னும் பழைய ஊர்தான் எதுவோ?” என வினவுவது அவளது மடம் எனக் குறிப்பிடுவதும் உண்டு. அதாவது அறிந்து கொண்டேதான் அவள் அறியாதவள் போல் வினவினாள் என்னும் தன்மையில் விளக்கப்படுகின்றது. காரணம் ஒரு காத தூரம் வந்ததும் மதுரை வந்துவிடாது என்பதை கண்ணகி நிச்சயம் அறிந்தவளே. ஆயினும் அவள் அவ்வாறு கேட்டது ‘தாம் குற்றமிழைத்துவிட்டோம்’ என்னும் பான்மையில் எதுவும் பேச இயலா நிலையில் குற்றவுணர்வோடு வரும் கணவனின் எண்ணப் போக்கை மாற்றுவதற்காக இருக்கலாம் அல்லது வந்ததும் தன்னுடன் எதுவும் பேச இயலா நிலையில் தன்னை அழைத்து வந்த கணவனிடம் ஏதேனும் பேச வேண்டும் என்ற நிலையில் பேச்சை இவ்வாறு தொடங்கியிருக்கலாம். ஆனால்,

“இறுங்கொடி நுகுப்போடு இனைந்தடி வருந்தி
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல உயிர்த்து
முதிராக் கிளவியின் முள்ளெயிறு இலங்க
மதுரை மூதூர் யாதென வினவ”

என்னும் வரிகளில் அவள் தன்னுடைய சோர்வினால் வருந்தி அவ்வாறு கேட்பது போல் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது (Sri Chandran, 2001). இது செல்வச் செழிப்பில் வளர்ந்த ஒரு சாதாரணப் பெண்ணின் நிலை மேலோட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால் கண்ணகி ஒன்றும் சாதாரணப் பெண் அல்ல. உள்ளத்தில் உறுதியும், சொல் வன்மையும், செயல் வன்மையும் கொண்ட புரட்சிப் பெண் அல்லது அவ்வாறு மாற இருப்பவள். ஆகவே அவளை இனியும் மழலை மொழி பேசும் சிறு பிள்ளை என்னும் பான்மையில் அவளது மொழிகளை எடுத்துக் கொள்ளுதல் என்பது சரியானதாக இருக்காது.

காரணம் புகாரில் இருக்கும் போதே அவளது வலிமை பல இடங்களில் வெளிப்படுகின்றது. அதாவது தேவந்தி கண்ணகியிடம், “சோம குண்டம், சூரிய குண்டம் ஆகிய புண்ணிய தீர்த்தங்களின் துறைகளிலே மூழ்கி, காமவேள் கோட்டம் சென்று காம தேவனைத் தொழும் மகளிர், இம்மையில் தன் கணவருடன் கூடி பிரியா வாழ்வு வாழ்ந்து இன்புறுவர்” என்று கூறி, “நாமும் ஒரு நாள் அவற்றில் சென்று நீராடுவோம்” என்று கூறியதற்கு சாதாரணப் பெண்ணாக இருந்திருந்தால், எவ்வாறேயினும் தன் கணவனைப் பெற வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில் இசைந்திருப்பாள். ஆனால் கண்ணகி, “அங்ஙனம் துறை மூழ்கித் தெய்வம் தொழுதல் எங்கள் இயல்பன்று!” என்று கூறி மறுத்து விடுகின்றாள். இது அவள் சமயம் சார்ந்த விஷயங்களை எவ்வளவு தூரம் அறிந்திருக்கிறாள் என்பதையும், அதில் எத்தகைய உறுதிப்பாட்டோடு இருந்துள்ளாள் என்பதையும் உணர வைக்கின்றது. ஆகவே கண்ணகி ‘உள்ள’ அளவில் மிகுந்த உறுதிப்பாடுடையவள். அதுவே அவளை மதுரையை எரிக்கும் அளவிற்கு கொண்டு செல்கின்றது. ஆயினும் ஆங்காங்கு அவளது மெல்லியல்பு வெளிப்பட்டாலும், அது அவளது வன்மையை நோக்கிய நகர்வில் காணாமல் போகின்றது. ஆகவே தான் கண்ணகியைப் பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம் அவளது வன்மையே முன் நிற்கின்றது. ஆயினும் அவளது மென்மை செயல்பாடுகளை ஒதுக்கிச் சென்றுவிட இயலாது. அதுவும் அவளுள் இயல்பாகவே இருந்திருக்கின்றது. அது எவ்வாறு வன்மையாக்கத்திற்கு உள்ளாகின்றது என்பது நோக்கத்தக்கதாகும்.

வன்மையை நோக்கிய நகர்வு

கண்ணகி புகாரில் இருக்கும் போது ஒரு கனவு கண்டதாக தேவந்தியிடம் கூறி வருந்துகின்றாள். அதாவது, “நேற்று இரவு என் கணவன் கணவிலே வந்து இரு கைப்பற்றி அழைத்துப் போக, ஒரு பெரிய நகரில் புகுந்தோம். அந்நகரிலே வாழும் மக்கள் இடு தேளைப் பிடித்து எங்கள் மீது போடுவது போல, ஏலாத ஒரு பழிச் சொல்லை எங்கள் மீது இட்டனர். அப்பழி மொழியால், கோவலனுக்குத் தீங்கு நேர்ந்தது என்று பிறர் சொல்லக் கேட்ட யான், அரசன் முன் சென்று வழக்குரைத்தேன். அதனால் அவ்வரசனோடு அவ்வூர்க்கும் தீங்கு நேர்ந்தது” என்று கூறிப் புலம்புதல் என்பது அவளது மென்மையையே காட்டுகின்றது.

மாதரியின் வீட்டில் கோவலனுக்கு உணவளிக்க அவளது கால்களைத் தனது தாமரை மலர் போன்ற கைகளால் கழுவித்துடைத்து வணங்கி, அழகாக செய்யப்பெற்ற தடுக்கையிட்டு, குலை ஈனாத வாழையின் குருத்தை மெழுகிய இடத்தின் மேல் பரப்பி, “அடிகளே, இப்போது உணவை உண்பீராக!” என்று அன்பாக அழைத்தது அவளது மென்மைத்தன்மையையே காட்டுகின்றது.

அதே போல மதுரைக்கு சென்ற தன் கணவன் இன்னும் வரவில்லையே என ஐயையிடும் புலம்பித்துடிப்பது அவளது மெல்லியல்பையே காட்டுகின்றது. அதாவது, “தோழீ! மதுரைக்குச் சென்ற காதலன் இன்னும் வரக்காணேன்! அதனால் என் நெஞ்சு கலங்கித் துன்புறுகின்றது! மூச்சும் கொல்லன் ஊதும் துருத்தியும் தோல்வியுறுமாறு அழல் எழ உயிர்க்கின்றது! நல்ல பகற் பொழுதிலேயே நடுங்கச்

செய்யும் துன்பம் மிகுதியாயிற்று. அதுவுமன்றி, என் கணவனைக் காணாது உள்ளம் பெரிதும் வருந்துகின்றது. என் தலைவனுக்கு யாரோ வஞ்சகம் செய்து விட்டார்கள் என்றே என் நெஞ்சம் மயங்குகிறது” என்று பலவாறாகப் புலம்புவது அவளது மெல்லியல்பையே காட்டுகின்றது.

கோவலன் பாண்டிமாதேவியின் சிலம்பைக் கவர்ந்த கள்வன் எனக் கூறி அவனைக் கொல்வதற்கு நாள் குறித்தனர் என்பது போன்று ஐயையால் கூறக் கேட்ட கண்ணகி, நிலத்திலே விழுந்து கண்கள் சிவக்க அழுகிறாள். மேலும் தன் கணவனை நினைந்து, “எங்கிருக்கின்றீர்! எங்கிருக்கின்றீர்!” எனக் கதறி அழுவது அவளது மெல்லியல்பையே காட்டுகின்றது.

கணவன் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டு, “எனக்குத் துணையாக யாருமில்லாத மயக்கம் தரும் இம்மாலைக் காலத்தே, துயருறுகின்ற தனியாளன் என் கண் முன், மாலைகள் நிறைந்த நினது அழகு மார்பு இப்படி வெறும் நிலத்தே படிந்து கிடக்கத்தக்கதோ?” என துயருற்று அழுவதும் அவளது மெல்லியல்பையே காட்டுகின்றன.

கணவனைக் கள்வனைக் குற்றம் சுமத்திக் கொலை செய்துவிட்டனரே என்ற ஆதங்கத்தில் அவள் தன் இடக் கொங்கையைத் தன் வலக் கையால் திருகி மதுரையின் மீது எரிந்து தீக்கிறையாக்க நினைத்தது அவளது வல்லன்மையைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் கண்ணகி முன் தோன்றிய அக்னி தேவன், “தீயினின்று பிழைத்தற்குரியோர் யார் யார்?” என வினவும் போது கண்ணகி, “பார்ப்பார், அறவோர், பசு, பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர், குழந்தைகள்” என்பவரைச் சுட்டுதல் அவள் தன் அற நெஞ்சினைப் புலப்படுத்துகின்றது. மேலும் இது அவளுள் இருக்கும் வன்மையில் மென்மையைத் தேடச் செய்கின்றது.

ஆகவே அனைத்துயிர்களும் பிறப்பால் மென்மைத் தன்மை கொண்டவையே. ஆனால் அவை வன்மை கொண்டவையாக மாறுவதற்குச் சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டு விதிகளும், அதை உருவாக்கி வைத்த மனிதர்களும், அதை வரம்பின்றி சிந்திக்காமல் செயல்படும் மனிதர்களாலுமேதான் அது கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டு, அதுவே வன்மைச் செயல்பாடாக வெளிப்படுகிறது என்பதைக் கண்ணகியின் செயல்பாடுகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

கண்ணகியின் வன்மை

கண்ணகியின் கதாப்பாத்திர உருவாக்கம் என்பது தனிப்பட்ட நிலையில் ஒரு குறிக்கோளை நோக்கி உருவாக்கப்பட்டது. அது கற்பு என்னும் பின்னணியில் உருவாக்கப்பட்டாலும், அதிலும் அவளது உறுதியின் வலிமையே வெளிப்படுகின்றது. அதாவது தனது கற்பின் திண்மையாலேயே தன் கணவனுடன் இணைந்துவிட இயலும் என்ற உறுதிப்பாடே அவளை தேவந்தியிடம் “பீடன்று” என்று கூற வைக்கின்றது. பல ஆண்டுகளாகப் பிரிந்து இருந்த தன் கணவன் தன் முன் வந்து நின்ற போதும், தன் தவற்றை உணர்ந்து கலங்கிய போதும் சிறிதும் அசராமல் ஒரு சிறு முறுவலுடன், “சிலம்புகள் உள்ளன; அவற்றைக் கொள்மின்” என்கிறாள். இது ஒரு சாதாரணப் பெண்ணால் இதை நிச்சயம் செய்ய இயலாது. ஆகவே கண்ணகி என்பாள் ஒரு சாதாரணப் பெண்ணல்ல என்பதையே இந்நிகழ்வுகள் நமக்குக் காட்டுகின்றன.

ஆகவேதான் தன் கணவன் ‘புறப்படு’ என்றதும் எதையும் யோசிக்காமல் அவனுடன் புறப்பட்டுவிடுகின்றாள். அதாவது அவனில்லாத இன்னலையே அவளால் தாங்கிக் கொள்ள இயலும் என்னும் போது, அவனோடு இருக்கும் போது ஏற்படக் கூடிய இன்னல், தன்னை என்ன செய்துவிடப் போகிறது? என்ற உறுதிப்பாடாகக் கூட இருக்கலாம். கண்ணகி அதிகமாகப் பேசாதவளாகவே புகாரில் காட்டப்படுகின்றாள். அந்த ஒரு நிலையின் தாக்கமே மதுரை செல்லும் போதும், அங்கு தங்கி இருக்கும் போதும் அவளுள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். மற்றபடி “பேசாமடந்தை” என்பது போன்ற கருத்துருவாக்கம் அவள் மேல் செயற்கையாகத் திணிக்கப்பட்டது. அதை உறுதி செய்வது போல் மாதரி வீட்டில் கோவலனுக்கு உணவு படைக்கும் போது கோவலனின் புலம்பலுக்கு கண்ணகியின் பதில் அதை வெளிப்படுத்துகின்றது. அதாவது அது ஒரு நீண்ட உரையாக சுமார் பதின்மூன்று வரிகளில் வெளிப்படுகின்றது. இங்கு கூட அவள்,

“அறவோர்க்கு அளித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்
துறவோர்க் கெதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை”

என்பது போல்தான் பேசுகின்றாள் (Sri Chandran, 2001). இங்கு சாதாரண ஒரு பெண்ணின் பேச்சில் தென்படும் எவ்வித சாயலையும் கண்ணகியின் பேச்சில் எதிர்பார்க்க இயலாது. காரணம் பிற பெண்களினின்றும் அவள் விதிவிலக்கானவள். ஆகவேதான் தெய்வமேற்பெற்ற சாலினி வாயிலாக அவளைக் “கொங்கச் செல்வி, குடமலையாட்டி, தென்தமிழ்ப் பாவை” என்பது போல் கூறவைப்பது தெய்வம் போற்றும் தெய்வீகப் பெண் என்று காட்டுவதற்கேயாகும். அதுபோல கவுந்தியடிகள் வாயிலாகக்,

“கற்புக் கடம்புண்ட இத்தெய்வ மல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாம்கண்டி லமால்”

என்று கூற வைப்பதும் இந்தப் பின்னணியிலேயாகும் (Sri Chandran, 2001). அதேபோல வாயிற்காவலன் மன்னன் முன் சென்று கண்ணகியின் வருகையை அறிவிப்பதற்காகக் கூறப்படும் ஒரு நீண்ட வருணனையும் இப்பின்னணியிலேயே இயக்கப்பட்டதாகும். அதாவது,

“அடர்த்தெழு குருதி அடங்காப் பசுந்துணிப்
பிடர்த்தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி
..... சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

என்பதாகும் (Sri Chandran, 2001). இவ்வாறான பிம்பங்கள் கண்ணகியை வன்மைத் தன்மை கொண்ட ஒருத்தியாகக் காட்டுவதற்குண்டான தொடர் செயல்பாடுகள் என்பதையே இவை காட்டுகின்றன.

ஆகவேதான் கண்ணகி “போற்றா ஒழுக்கம் புரிந்தீர்” என்பதை தனக்காக அல்லாமல் தன்னைச் சுற்றியுள்ளோருக்காகவும், சமூக அக்கறை மேலீட்டாலுமே, அதைச் செய்யத் தடையாக இருந்த கோவலனை இடித்துரைப்பது போல் சொல்கின்றாள். இதுவும் அவளது வன்மைச் செயல்பாடுகளில் ஒன்றாகவே பார்க்கப்படுகின்றது. இச்செயல்பாடு கண்ணகியைப் பிறரினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டவும் செய்கின்றது. இவ்வாறு கண்ணகியை நோக்கிய அனைத்து செயல்பாடுகளும் அவளை மதுரையை எரிப்பதற்கு ஆயத்தம் செய்யக் கூடியவையாகவே நகர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன.

வன்மையின் உச்சம்

கண்ணகியிடம் ஐயை, “அரசன் உறையும் அரண்மனையிலிருந்த, அழகு பொருந்திய சிலம்பினைச் சிறிதும் சத்தம் இல்லாமல் கவர்ந்த கள்வன் என்று கூறி, உன் கணவனைக் கொலைக் குறித்தனர்” என்கிறாள். இது கேட்டு முதலில் அழுது புலம்பும் கண்ணகி பின்னர் வலிமையடைகிறாள். அவ்வலிமையின் வெளிப்பாடே பலவாறாக அவளது புலம்பலில் வெளிப்படுகின்றது. அதாவது,

“தம்முடன் இன்புற்ற தம் கணவர் இடர் செய்யும் தீயிலே மூழ்கவும், அவரோடு தாமும் தீயில் மூழ்காது, துன்புறுத்தும் கைம்மை நோன்பினை மேற்க்கொண்டு துயருறும் மகளிரைப் போல, மக்களெல்லாம் பழிதூற்றுமாறு பாண்டியன் தவறு செய்ய, அதனால் கணவனை இழந்தயான் அவலம் கொண்டு அழுது அழிவனோ?”

மணம் மிக்க அகன்ற மார்பினை உடைய தம் கணவரை இழந்ததால் ஏக்கமுற்று, பல நீர்த்துறைகளில் நீராடி இடருற்று அழும் மகளிரைப் போல, பாவத்தினைப் பின்பற்றிச் செல்லும் கொடுங்கோலனாகிய பாண்டியன் என் கணவனுக்குத் தவறிழைப்ப, அறக்கடவுள் எனப்படும் அறிவற்றவனே! யான் அவலம் கொண்டு அழுது அழிவனோ?” என்று கேட்டு அழுகின்றாள். இங்கு அவள் முன் வைக்கும் கேள்விகள்:

தவறிழைக்காத தன் கணவன் தண்டனைக்குள்ளானது மட்டுமல்லாது நான் ஏன் கைம்மை மேற்கொள்ள வேண்டும்?

தவறிழைத்தவன் வெறுமனே இருக்க நான் ஏன் அவலம் கொண்டு அழிய வேண்டும்?

பாண்டியன் தன் கணவனுக்குக் கொடுமை இழைக்கும் போது அறக்கடவுள் அறிவற்றவனாக இருந்ததற்கு தான் ஏன் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும்?

என்பது போன்று கேட்கும் திறம் வலிமை கொண்ட கண்ணகிக்கன்றி வேறு யாருக்கு வரும்? மட்டுமல்ல நாட்டின் அரசனையே கேள்விக்குள்ளாக்கும் வல்லமை எத்தனை பெண்களுக்கு வரும்? அது போலக் கடவுளையே ஏசும் வன்மை, சமுதாயத்தில் பெண்களுக்காக உருவாக்கி வைத்த கற்புச் செயல்பாடுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி, அதை மீறும் வல்லமை போன்றவை எத்தனை பெண்களுக்கு இருக்கிறது? இவை அனைத்திலும் கண்ணகியின் தைரியமும், உறுதிப்பாடும், வன்மையுமே வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

வாய் திறந்து பேசாத ஒரு நங்கை வீதி நெடுகிலும், தன் கணவனுக்கு இழைத்த கொடுமையைச் சொல்லி, “இம்மதுரையில் மகளிரும் உள்ளாரோ? சான்றோரும் உள்ளாரோ? தெய்வமும் உள்ளதோ?” என அனைவரையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றாள். அதாவது தவறிழைக்காத கணவனைத் தண்டனைக்குள்ளாக்கும் போது அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் பெண்களும், சான்றோரும், தெய்வமும் உள்ளனரோ? எனக் கேட்பது தன்னுடைய இச் செயலுக்கு யாரும் பழி சொல்ல இயலாது என்பதாகும். அதாவது தன்னுடைய இச்செயல் நியாயமானது என்பதாகவும் இதற்கு நீதி கிடைக்க வேண்டும் என்ற உள்ளக் குமுறலின் வெளிப்பாடாகவும் இது வெளிப்படுகின்றது.

அதுமட்டுமல்ல, “தீச்செயல் புரிந்த பாண்டிய மன்னனைக் கண்டு இக்கொலைத் திறத்திற்குரிய காரணம் என்னவென்று கேட்பேன்” என எழுந்து, மன்னன் முன் சென்று, “தேரா மன்னா” என அவள் விளித்தழைத்ததுவே அவளது வன்மையின் உச்சத்தைக் காட்டுகின்றது. மேலும் அவளது வழக்காடும் வன்மை, பாண்டிய மன்னனை நிலைகுலையச் செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவனைத் தரையில் வீழ்ந்து மாண்டு போகவும் செய்கின்றது. பாண்டியனது மனைவி கோப்பெருந்தேவியின் உயிரையும் குடிக்கின்றது. அதோடு மட்டும் நில்லாமல் மதுரையை எரிக்கவும் ஆயத்தம் கொள்கின்றது. அதுவே அவளது இடப்பக்கத்துக் கொங்கையை தனது வலக்கையினால் திருகி எடுத்து, அதை மதுரையின் மீது வீசச் செய்து நகரைத் தீக்கிரையாக்கவும் செய்கின்றது. ஆயினும் அவளது இவ்வன்மைச் செயல் நியாயமானது என்பதை அவர்கள் (Muthumohan, 2012),

“நூலின் பிற்பகுதியில் கண்ணகி ஒரு மீறலின் பிரதிநிதியாகவும், தீவிரச்செயலின் பிரதிநிதியாகவும் விளங்குகிறாள். அவள் செயல் ஒரு சுத்தீகரிக்கும் வன்முறைச்செயலாகும். கண்ணகியின் வன்முறை, அரசும் சமுதாயமும் நடத்தும் அமைப்பு ரீதியான வன்முறைகளைப்பற்றிச் சிந்திக்கச் செய்கிறது” (Muthumohan, 2012).

என்று சமுதாய நோக்கு நிலையில் கூறுகின்றார். இதையேக் கண்ணகியும்,

“யானமர் காதலன் தன்னைத் தவறுஇழைத்த

கோநகர் சீறினேன் குற்றமிலேன் யானென்று”

கூறுவதிலின்று அறிய இயலுகின்றது (Sri Chandran, 2001). இங்கு தனியொருத்தியாய் இத்தனை செயல்பாடுகளையும் நிகழ்த்திக் காட்டிய அவளது வல்லன்மையின் வீரியம் இவ்வளவினது என்று அளவிட்டுச் சொல்லும் எல்லையையும் கடந்து விட்டது என்பதை உணர இயலுகின்றது.

வஞ்சியில் கண்ணகி

மதுரையினின்று நீங்கிய கண்ணகி தனியலாய் இரவென்றும் பகலென்றும் பாராமல் வையையின் ஒரு கரையில் சென்று நிற்கின்றாள். மீண்டும் அங்கிருந்து மேடு, பள்ளம் என்று எதையும் பாராமல் நடந்து செல்கின்றாள். இறுதியாக ஒரு குன்றின்கண் சென்று நிற்கின்றாள். பிறகு பதினான்கு

நாட்களுக்குப் பிறகு கணவனோடு வானுலகு அடைந்ததாகக் கூறப்படுகின்றாள். இதுவும் 'தம் கணவனை எவ்வாறேனும் அடைவேன்' என்று செயல்பட்ட அவளது 'உள்ள' உறுதியையே காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு பலவிதமான உறுதிப்பாட்டோடு செயல்பட்ட வல்லன்மை கொண்ட அவள், வீர மங்கையாக, வீரப் பத்தினியாக சிலைவடிவம் பெற்று, இன்று தென்னகம் போற்றுமளவிற்கு உயர்ந்து காணப்படுவது, அவளுள் மேலோங்கி நின்ற வன்மையினாலேயேயாகும். அதுவே அவளை இன்றளவும் தெய்வ நிலையில் வைத்து வழிபடவும் வைத்திருக்கின்றது என்பதை, இன்று வழிபாட்டுக்காக வைத்திருக்கின்ற சிலைகளும், வழிபாட்டு முறைகளுமே அதைக் கூறுகின்றது.

முடிவுரை

கண்ணகி என்னும் காப்பிய நங்கை சாதாரணப் பெண்களினின்றும் தனித்துவமுடையவளாய் ஒரு மாறுபட்ட தன்மையில் காப்பியத்தில் வலம் வருகின்றாள். அவள் இதற்கு முன்பு கண்டு வந்த சங்ககாலப் பெண்ணுமல்ல. இன்று நாம் காணுகின்ற சுயநல நோக்கில் சிந்திக்கும் பெண்ணுமல்ல. ஆனால் மேலோட்டமான நிலையில் நின்று பார்க்கும் போது அவள் கணவனுக்காக மதுரையை எரித்தது போன்ற ஒரு பிம்பம் தோன்றலாம். ஆனால் கண்ணகி என்னும் கதாப்பாத்திரத்தினுடே ஆரம்பம் முதல் பயணித்தவர்களுக்கு இதனின்று வேறான ஒரு எண்ண போக்கு தோன்றுவதற்கே வாய்ப்புள்ளது. காரணம் அறக்கடமைகளை ஆற்ற இயலாமல் போனதற்காகவே முதன் முறையாகக் கோவலனைக் கடிகின்றாள். அது போல மன்னன் என்ற அதிகாரத்தில் அமர்ந்து கொண்டு அகங்காரமாக மேற்கொள்ளும் வன்முறை செயல்பாட்டிற்கு வன்முறையாலேயே முற்றுப் புள்ளி வைக்கின்றாள். தவறிழைத்தவர்கள் தண்டனைக்குள்ளாதல் வேண்டும் என்ற நியாயமான வெளிப்பாடு கூட வன்மமான முறையில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் அக்காலச் சூழல் இருந்ததையும் அவளே எடுத்துக் காட்டுகிறாள். இவற்றினின்றும் கண்ணகி வன்மை மட்டுமே கொண்டவள் என்றும் கூறிவிட இயலாது. அவளுள் மென்மையும் உள்ளது. அதைக் காப்பியத்தில் காணப்படும் சில நிகழ்வுகள் மூலம் ஆங்காங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் காப்பியச் சூழலும், குறிக்கோளும் அவளை வன்மையை நோக்கியே நகர்த்திச் சென்றிருக்கின்றது. இதனின்று பார்க்கும் போது கண்ணகியுள் வன்மை, மென்மை என்பதான இரு மாறுபட்ட பண்புக்கூறுகள் காணப்பட்டாலும் அதில் வன்மையே மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது என்பதே உறுதி செய்யப்படுகின்றது.

References

- Muthumohan, N., (2012) Kappiyapenkal Maruparvai, Muthumohan, Madurai, India.
- Puliyur Kesikan, (2010) Thirukkural, Poombukar Publications, Chennai, India.
- Sanmuam Pillai, M., (1998) Tholkappiyam porulathikaram, Paari Nilayam, Chennai, India.
- Sri Chandran, J., (2001) Ilankovadikal Silappathikaara moolamum thelivuraiyum, Varthamanan Publications, Chennai, India.
- Tamilselvan, S., (2016) Penmai entroru Karpitham, Bharathi Puththakalayam, Chennai, India.

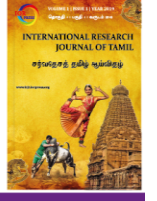
Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

ஒப்பீட்டு நோக்கில் எழுத்தச்சன் இராமாயணத்தில் தமிழ் செவ்வியல் அறக்கருத்துக்கள்

ர. ரதி அ. *

அ. தமிழ்த்துறை & ஆய்வுமையம், அரசுக்கல்லூரி சித்தூர், பாலக்காடு-678507, கேரளம், இந்தியா

Tamil Classical Foundations in Ezhuthachan Ramayana

R. Rathi a, *

^a Department of Tamil & Research Centre, Government College Chittur, Palakkad-678104, Kerala, India.

* Corresponding Author:
rathi.r1988@gmail.com

Received: 06-03-2021
Revised: 31-08-2021
Accepted: 02-09-2021
Published: 24-01-2022

ABSTRACT

Morality has been talked about at various levels as a part of culture, a weapon of the dominant society and a life guide to the way of life that guides human society. The adhyatma ramayanam-kilippattu, written in Malayalam, is taken as the site of the book, which is written in Malayalam, in view of the impact of the ethics spoken on the Tamil cultural plane. The source of the Ramayana is the adhyatma Ramayana in Sanskrit. Similarly, Sanskrit is the source of the Ramayanas that arose in Tamil. Therefore, considering that the influence of the original language is inevitable that it is inevitable that it will be included in the copies that follow it, it is here that the book of Etiquette is primarily meant to carry out the search for Sanskrit ethics. Similarly, thirukkural is primarily concerned with the search for Dravidian morality. This article is designed to show that whatever is beneficial to many is done as a modern moral, although various ethical ideas are spoken of at various levels.

Keywords: Adhyatma Ramayana, Thirukural, Ezhuthanchan Ramayana.

முன்னுரை

தமிழ் சூழலில் அறம் கூறும் முறைமைகள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மாற்றமடைந்து வந்துள்ளதை சங்க காலம் முதல் இன்று வரை உள்ள தெளிவுகள் நமக்கு காட்டுகின்றன. ஆனால் முறைமைகள் மாறினாலும் 'அறம் கூறுதல்' என்ற நிலை மாறவில்லை. அறத்தைப் பண்பாட்டின் அங்கமாகவும், ஆதிக்கச் சமூகத்தின் ஆயுதமாகவும், மனித சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்தும் வாழ்வியல் வழிகாட்டியாகவும் என பல்வேறு நிலைகளில் அறமானது பேசப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. தற்காலத்தில் அது அதிகாரத்தின் சொல்லாடல்களாக இனங்காணப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு சூழலிலும் அறமானது வலியுறுத்தப்பட்டுக் கொண்டே வந்துள்ளதாயினும், அறம் கூறுவதையே மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட நீதிநூற்கள் குறித்து பல்வேறு முரண்பட்ட கருத்தியல் நிலைகள் உள்ளன. காரணம் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான தளத்தில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முயலும் போது, அதனால் தோன்றுகின்ற கருத்தியல் தளம், புரிதலில் உண்டாகும் மாறுபாடு போன்றவை இத்தகையச் சிக்கல்களை தோற்றுவித்து விடுகின்றன. இங்கு அவை தொடர்பான தருக்கவியல் நெறிகளை விடுத்து, தமிழ் பண்பாட்டுத் தளத்தில் பேசப்பட்ட அறக்கூறுகள், மலையாளச்சூழலில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது? அதன் மீட்சி என்ன?, நீட்சி என்ன?, புதிய மரபுகள் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது? அதன் பின்னணி? எனப் பல்வேறு கருத்தியல்

தளத்தில் நோக்குவதை முதன்மையாகக் கொண்டு, மலையாள மொழியில் எழுத்தச்சனால் எழுதப்பட்ட அத்யாத்ம இராமாயணம் கிளிப்பாட்டு, அதற்குண்டானக் களமாக இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. பொதுவாக இராமாயணங்கள் அனைத்திற்கும் மூலமாக விளங்குவது வால்மீகி ராமாயணமே எனினும், அவை காலம், சூழல் சார்ந்து தன்னை பெருமளவில் தகவமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, மலையாளச் சூழலில் அதன் நிகழ்த்துத் தளம் எத்தகைய மாறுபாடுகளை உட்கொண்டிருக்கின்றது என்பதைக் காண்பதே இங்கு நோக்கமாக அமைகின்றது.

மலையாளச் சூழலில் எழுத்தச்சன் இராமாயணம்

அத்தியாத்ம ராமாயணம் 'கிளிப்பாட்டு' என்னும் பெயரில் துஞ்சத்து எழுத்தச்சனால் எழுதப்பட்ட ராமாயண நூலுக்கு முதலாக விளங்குவது சமஸ்கிருத அத்யாத்ம ராமாயணமாகும். எழுத்தச்சன் இராமாயணத்திற்கு முன்பாக மலையாளச் சூழலில் ராமசரிதம், ராமகதப்பாட்டு, கண்ணச்சராமாயணம் முதலான நூல்களும், அவருக்குப் பின் கேரளவர்மராமாயணம் முதலான நூல்களும் இருந்துள்ளனவாயினும், எழுத்தச்சனின் அத்தியாத்மத்திற்கு உள்ள முக்கியத்துவம் அளவிற்கு, பிறவற்றிற்குக் கிடைக்கவில்லை என்றே சொல்லலாம். அதன் நிலைபாட்டினை, பல நூற்றாண்டுகள் தொடங்கி இன்று வரை அது பாராயணம் செய்யப்பட்டு வருவதன் வாயிலாக அறிய இயலுகின்றது. மேலும் இவருக்கு முன் கவிதைகள் சிருங்கார நிலைக்கு முக்கியத்துவம், நம்புதிரிகளுக்கு முக்கியத்துவம் என்ற நிலையில் நின்ற தன்மையினை மாற்றி, பக்தி, தத்துவம், சமூகப்பார்வை, மக்கள் நலன் போன்றவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து கவிதைக்குப் புத்துயிர் தந்தவர். மேலும் இவர் வாயிலாகப் பக்திப் பரவல் என்பது முக்கியத்துவம் பெறத்தொடங்கியதும், மணிப்பிரவாளம் பின்தள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு கவிதையிலும், கவிதையின் உள்ளடக்கத்திலும் பற்பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய அவரை 'மலையாள பாஷையின் பிதா' என மலையாளிகள் குறிப்பிடுவது முற்றிலும் பொருத்தமானதாகவே உள்ளது. அந்தவகையில் எழுத்தச்சனின் இராமாயண உருவாக்கம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

"மொழி நிலையில் தத்துவ, பண்பாட்டு, அரசியல் போக்கில் கேரள மக்கள் பெருந்துயருற்ற காலத்தில் எழுந்தது எழுத்தச்சன் ராமாயணம். சமஸ்கிருத்தின் ஆளுமைத் தன்மையில் மணிப்பிரவாளநடை மேலோங்கி இருந்த காலத்தில் எழுந்தது அது. எனவே அக்கால மக்களுக்குத் தத்துவ புத்துயிர் ஊட்டவும், போர்த்துக்கீசியர் போலும் மேனாட்டார் ஆளுமையிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கவும் எண்ணங் கொண்டே துஞ்சத்து எழுத்தச்சன் தம் இராமாயணத்தைப் படைத்தார்" என்னும் கருத்து எழுத்தச்சன் இராமாயணத்தின் தனித்துவத்தை விளக்கி நிற்கின்றது (Pathmanaban thambi, 1993).

கிளிப்பாட்டு

மூலநூலில் 'சூதன்' என்பவன் கதைக் கூறுவது போல அமைக்கப்பட்டிருப்பதை எழுத்தச்சன் கிளி ஒன்று கதைக் கூறுவதாக அமைத்திருக்கின்றார். எழுத்தச்சன் கிளிப்பாட்டு யாப்பை கையாளுதற்கு முன்னரே, இந்த யாப்பு வகைமையில் பாடல்கள் இயற்றப்பட்டு இருந்திருக்கின்றன. சில புராணக்கதைகள் கிளி சொல்லுவதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பொதுவாக கிளி கூறுவதாகப் பாடப்பட்டப் படைப்புகளும், கிளிப்பாட்டில் பாடப்பட்டப் பாடல்களும் கிளிப்பாட்டு என்றே அழைக்கப்பட்டன. மேலும் மலையாளத்தில் பக்தி தத்துவ நெறியிலடங்கும் படைப்புகள் இவ்வகையில் அடங்குவையாகவே உள்ளன. அதிலும் மலையாள அத்தியாத்மத்தில், கிளிப்பாட்டு விருத்தங்களாகக் கருதப்படும் "கேக, காகளி, கலகாஞ்சி, அன்னநட" முதலானவைகளின் தனித்தன்மைகளை இதில் தெளிவாகக் காண இயலுகின்றது (Thunchathu Ezhuthachan, 1995).

எழுத்தச்சன் இராமாயணத்தின் தனித்தன்மை

எழுத்தச்சனும் கம்பனைப் போலவே மூல நூலை அப்படியே பின்பற்றவில்லை. மூலக்கதையை மட்டும் அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டு தேவைக்கேற்றாற்போல் அவருக்கு முன் வந்த இராமாயண

நூல்எனிலுள்ளக் கருத்துக்களை எடுத்தண்டிருக்கின்றார். இந்த எடுத்தாளுதல் என்பது மலையாள பிரதிகளிலிருந்து என்பதல்லாமல் வால்மீகி இராமாயணம், கம்பராமாயணம் என பிற மொழி நூல்கருத்துக்களையும் தமது பிரதிக்குள் எடுத்தாண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதே கருத்தினை டாக்டர் லீலாவதி அவர்களும் வழிமொழிந்து, எழுத்தச்சன் அத்யாத்மத்தை நவீனப்படுத்தியுள்ளதாகக் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

மேலும் கால வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட சமுதாய, சமயக் கோட்பாட்டு வேறுபாடுகளை உட்கொண்டதாக வால்மீகி இராமாயணத்திலிருந்து வேறுபட்டு, தம்முடைய காலத்திற்கேற்றது போன்று படைத்தளித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் முக்கியமான ஒன்று மனிதர்களுள் சிறந்த குறிக்கோள் மனிதனாக இராமனைப் படைத்துக் காட்டுவது வால்மீகி இராமாயணம். தான் ஒரு அவதாரம் என இராமனே உணர்ந்து செயல்படுவதாகப் படைத்துக் காட்டுவது அத்யாத்மம். இதை அடியொட்டி இராமபக்தியின் சிறப்பை வைணவ பக்தி மார்க்கத்தில் தலைசிறந்தக் காவியமாக படைத்துக்காட்டி, எழுத்தச்சன் தலைசிறந்த பக்திப் பரவலாக விளங்குகிறார் ஆகவேதான், “தத்துவப் போக்கிலும், பக்தியின் போதனையை எடுத்துரைப்பதிலும், மக்களின் மனதை ஒரு உன்னத நிலைக்குக் கொண்டு செல்வதிலும் வால்மீகியை விட பதினமடங்கு திறன் அத்யாத்ம ராமாயணத்திற்கு உண்டு” என்றும், “மேலும் வாழ்க்கையின் உன்னத நிலையினை சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களும், அதே பூரணத்துவத்தோடு பார்க்க வேண்டும் என்ற தன்மையில் ராமன் என்னும் மானுடனை அவதார புருஷனாகப் படைத்துக்காட்டி, அவனை மனிதர்களுக்கே ஆன தர்மக் கட்டுக்குள் நிறுத்தியிருப்பது எழுத்தச்சனது தனித்தன்மை” என்பதையும் எம். எஸ். சந்திரசேகர வாரியாரின் கூற்றின் வாயிலாக அறிய இயலுகின்றது (Manavalan, 2005).

அதாவது இராமனை முன்னிறுத்தி தர்ம நிலைகள் விவரிக்கப்படுகின்றன. தீமையில் நன்மையை காண்பிப்பது போன்ற நிலைகளில் அரக்கர் முன்னிறுத்தப்படுகின்றனர். இதை இருநிலைகளில் இராமாயணம் காட்டியுள்ளது. தர்மத்தில் அதர்மத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக மந்தரையையும், அதர்மத்தில் தர்மத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விபீஷணன், மண்டோதரி, திரிசடை ஆகியோரையும் காண இயலுகின்றது. ஆக ஒன்றனை முற்றுமுழுதாக விளக்கவும் முடியாது, சேர்க்கவும் முடியாது என்ற படிப்பிணையை வழங்குவதோடு, ஒருவரிடம் நன்மையும் உண்டு, தீமையும் உண்டு என்பதைக் காட்டி, அதன் ஒங்குதன்மைக்கேட்ப, மனிதன் இனங்கண்டு வேறுபடுத்தப்படுகிறான் என்பதை இராமாயணப் பதிவுகள் நமக்குக் காட்டுகின்றது.

எழுத்தச்சன் இராமாயணத்திற்கு மூலம், சமஸ்கிருதத்தில் உள்ள அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆகும். அதே போல தமிழிலும் மலையாளத்திலும் எழுந்த இராமாயணங்களுக்கும் மூலமொழி சமஸ்கிருதமாக இருப்பதன் காரணமாக, மூலமொழியின் தாக்கமானது, அதனைப் பின்பற்றி வரும் பிரதிகளிலும் இடம் பெறுதல் என்பது தவிர்க்க இயலாதது என்பதனைக் கருத்தில் கொண்டு, சமஸ்கிருத அறம் தொடர்பான தேடலை நிகழ்த்துவதற்கு இங்கு ஆசாரக் கோவையை முதன்மையாகக் கொள்கின்றது. அதே போல திராவிட அறம் தொடர்பானத் தேடலை நிகழ்த்துவதற்கு திருக்குறளை முதன்மையாகக் கொள்கிறது.

அறநெறி முறைகள்

அல்லவை செய்வார்க்கும், அரசியல் பிழைத்தோருக்கும் அறம் கூற்றாவதை இராமாயணங்கள் தனக்கே உரிய தன்மையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றன (Vilambi Nakanar, 2009; Ilankovadikal, 2001). மேலும் ஒரு சில அற முறைகள்:

1. இராமன் தன் தந்தையின் கட்டளையை ஏற்று அரசினை ஏற்க விளைந்ததும், அதே தந்தையின் வாய்மையைக் காப்பாற்ற காடேக விளைந்ததும் அறமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது கடமையைச் சரிவர மேற்கொள்வதே சிறந்த அறமாகக் கருதப்படுகிறது. அதற்கு வழிகாட்டியாக ராமன் விளங்குகின்றான்.
2. அரசியல் அறத்தில் சிறந்து விளங்கியதற்கு தசரதன் எடுத்துக்காட்டப் படுகின்றான்.

3. போரில் இராமன் பின்பற்றிய அறநெறியை, “இன்றுபோய், போர்க்கு நாளை வா” என்னும் கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது.

இது போன்று பல தன்மைகளில் அறம் கூறும் முறைமைகள் இராமாயணமெங்கும் பரந்து விரிந்துள்ளதைக் காண இயலும்.

திராவிட அறம்

திராவிட அறம் தொடர்பான விஷயங்கள் திருக்குறளை முன்னிறுத்தி நோக்கப்படுகின்றது.

(1) இராவணன் மாரீசன் விவாதம்

இராவணன் தூர்ப்பணகையின் வாயிலாகக் காமத்தீ மூட்டப்பட்டவனாய், சீதையைக் கவர்வதற்கு மாரீசனது உதவியை நாடி வருகிறான். ஆனால் தன் தங்கையை இழிவுபடுத்தியமையினால் பழிதீர்ப்பதற்காக என்று இராவணன் கூறினும், அதன் இழிதன்மையை உணர்ந்த மாரீசன்,

“பிறன் மனை விழைவோர், அன்புடையோரின் நாடு கவர்ந்தோர், கொடிய வரி வாங்குவோர் முவரையும் அறக்கடவுள் அழித்துவிடுவான். கொடியவருள் எவர் தப்பிப் பிழைத்துள்ளார்?” என்கிறான் (Kambar, 2018). இவ்வாறு அதர்மத்தின் வழி நடப்பவர்களைத் தர்மம் தண்டிக்கும் என்பது உணர்த்தப்படுகிறது. மேலும் அறம் செய்து நீ பெற்ற செல்வங்களையெல்லாம் மறம் செய்து இழக்கத் துணிந்தனையோ? என மாரீசன் கூறுவதை மறுத்து, தான் சொன்னபடி நடக்கவில்லையானால் வதைத்துவிடுவேன் என அச்சுறுத்துகின்றான். ஆகவே மாரீசனும் இறுதியில் உடம்படுகிறான். இங்கு போதிக்கப்படும் அறம்,

“மறந்தும் பிறன்கேடு துழற்க துழின்,

அறம்துழும் துழ்ந்தவன் கேடு” (Thiruvalluvar, 2010)

என்ற குறளின் விரிவுரையாக விளங்குவதை உணர இயலும். இந்நிகழ்வை வால்மீகி இராமாயணத்தை ஒட்டி எழுத்தச்சன் இராமாயணமும் வேறுபாடின்றி அவ்வாறே கூறுகின்றது. ஆனால் பக்தியின் அடிப்படையில் விளக்கும் போது, மாரீசன் இராமனின் தெய்வீகத்தன்மையை உணர்த்த, இராவணனோ, சீதையைக் கவர்தல் வாயிலாக மானுடனான இராமனை வென்று அவருடன் வாழ்தல், இராமன் பரம்பொருளானால், அவனால் கொல்லப்பட்டு வைகுந்தம் அடைதல் என்ற இரு நோக்குநிலைகளை முன்வைக்கின்றான். மாரீசனும் இராவணன் கையால் மடிவதற்கு, இராமன் கையால் மடிந்து புண்ணியம் தேடிக் கொள்ளலாம் என இராவணனின் துர்யோசனைக்குத் துணை போகின்றான்.

இங்கு சீதையைக் கவர்தல் தொடர்பான நோக்கம் வேறுபடுகின்றது. குறிப்பாக அத்யாத்ம ராமாயணம், எழுத்தச்சன் ராமாயணம் போன்றவற்றில் மானுடர் தம் நிகழ்கால, எதிர்கால நிகழ்வுகளை அறிவன போலப் படைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயின் இராவண வதம் எதை நோக்கியது? இராவணனது முக்தி நோக்கியது போலல்லவா தோன்றுகின்றது? அவ்வாறாயின் இங்கு அரக்கரை அழித்து அமரரை காத்தல் என்னும் நிலை வீழுகிறது. ஆக இவை தொன்மையானக் காப்பியம் என்னும் தன்மையிலிருந்து விலகிப் புராணப் பண்பை நோக்கி நகர்வது போன்றதோர் உணர்வை வாசகர் உள்ளத்தே ஏற்படுத்துகின்றன.

அறமல்லாததைச் செய்தேனும் முக்தி பெறுதல் எனில், முக்தியின் நோக்கம் பரம்பொருளின் திருவடியை அடைய எதையும் செய்யலாம் என்னும் நிலை நோக்கிய நகர்வாக அமைந்து, நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றது.

(2) தாடகை வதம்

இராமாயணம் கூறும் இராமனின் அவதார நோக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுவதற்கான முதல் முயற்சியாக தாடகை வதம் அமைந்துள்ளது. இராமன் தாடகையைப் பெண் என மதித்து அவளைத் தாக்காதிருக்க விசுவாமித்திரர், “அறம் காரணமாக இவள் அழிதல் நல்லது. இவளைக் கொல்வாயாக” எனக் கூற கம்பரது இராமன் தயங்குகிறான். அதற்கு அவர் பல அறிவுரைகளைக் கூறுகிறார். அதாவது,

“கொடுஞ் செயல்களைச் செய்வளைப் பெண் என்று நினைத்தல் கூடாது. நாணம் முதலான பெண்மைக் குணம் உடையவர்களுக்குத் தீங்குசெய்தால் அது கண்டு வீரம் மிக்க ஆடவர் நகைத்துப் பரிகசிப்பர்; வாள்முதலான போர்க் கருவிகளில் வல்ல வலிமைமிக்க வீரர்களான ஆண்களின் தோளாற்றலும்; இத்தாடகையின் பெயரைச் சொல்லக் கேட்டவுடன் தோற்று விடுமென்றால்; ஆண்மை என்று கூறும் அந்த அஞ்சாத பண்பு யாரிடம் இருக்கும். பெண்ணாகிய இவளுக்கும். வலிமைமிக்க ஆண்களுக்கும் என்ன வேறுபாடிருக்கிறது? இந்திரன் முதலானோரும் தோற்று ஓடும்படி செய்த இவளைப் பெண் என நினைக்கலாமா. உயிர்களைக் கொன்று தின்பதைவிட. தீயசெயல் எது உள்ளது? இப்படிப்பட்டவளைப் பெண் என்று சொல்வது இகழ்ச்சிக்குரியதேயாகும். அரச குலத்தவனாகிய நீ இவளது தீயசெயலை அறிந்தும் இவ்வாறு தணிந்து நிற்பது தருமம் அல், இந்த அரக்கியைக் கொல்வாயாக”. (Kampar,1967) என்று கூற, “ஐயா, அறமல்லது செய்க என்று நீர் ஏவினாலும் அதனை வேத வாக்காகக் கொண்டு அதனைச் செய்து முடிப்பதே எனக்கு அறமாகும்” (Kampar, 1967) என்று இராமன் கூறக் காரணம்? இராமன் தன் தந்தையின் ஆணையின் படி, விசுவாமித்திரரின் ஆணையின் படி தான் பணிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறி, தாடகையை வதைப்பேன் எனக் கூறினும், அவன் மனம் உடன்படா நிலையினைக் கம்பர் காட்டுகின்றார். எழுத்தச்சனின் அத்யாத்ம இராமாயணத்தில் தாடகை வதம் குறித்த விவாதங்கள் எவையும் எழவில்லை. தாடகையைக் காட்டி, ‘இவளைக் கொல்’ என்று விசுவாமித்திரர் கூற, இராமன் உடனே அம்பெய்து அவளைக் கொன்று அவன் ஆணையை நிறைவேற்றுகிறான். இங்கு,

- ஆணைக்குக் கட்டுப்படுகிறேன் என்ற பின் எதனையும் யோசிக்காத ராமனை எழுத்தச்சன் காட்டுகிறார்.
- ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டாலும், தான் செய்வது எந்த அளவு சரியானது என்பதை கேள்விக்குள்ளாக்கும் மனம் உள்ளவனாக இராமனைப் படைத்துக் காட்டி, தனிமனித அறத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கியிருக்கிறார் கம்பர்.

இங்கு இராமன்,

“நிலையஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலையஞ்சிக்

கொல்லாமை தழுவான் தலை”

(Thiruvalluvar, 2010)

என்ற நிலை அடிப்படையில் அனைத்தினும் சிறந்தது கொல்லாமையாகிய அறத்தினை மேற்கொண்டு ஒழுகுபவன். அவ்வாறாயின் போரில் உயிர்கொலை நிகழவில்லையா? எனில் தர்மத்தை நிலைநாட்ட, அமைதியை ஏற்படுத்த என பொதுநல நோக்கில் செயல்படுத்தப்படும் அதிலும் கொல்லாதற்கான சில வரன்முறைகள் உள்ளன. இத்தகைய நெறிப்படி வாழும் இராமனையே இவ்விருவரும் காட்டினாலும், சில நோக்குநிலைகளில் வேறுபடுகின்றனர். இதற்கு எழுத்தச்சன் இராமனை அவதார புருஷனாகவே காட்டியதானாலாக இருக்கலாம். ஆனால் கம்பனுக்கும் அந்த எண்ணம் உண்டு எனினும், அதுக் குறிப்பாக பிறருக்குத் தோன்றுவது போலவேக் காட்டுகிறார். அதை இராமன் உணர்ந்து செயல்பட்டதாக உள்ள பதிவுகள் எங்கும் இல்லை.

ஆரிய அறம்

வடமொழி ஆசாரங்களைத் தொகுத்துக் கூறும் நூல் ஆசாரக்கோவை என்பது பொதுவாக நிலவி வரும் கருத்து. இது உண்ணல், உறங்குதல், உபசாரம், நீராடல், ஒழுகும் முறை, உடையணிதல், ஒதக்கூடாத நாட்கள் என்பன போன்ற ஆசாரங்களை இந்நூல் காட்டுகின்றது.

(1) தசரதனின் ஆணையும் இராமனின் ஏற்பும்

அரசனது முடிவை கேள்வி கேட்காமல் தன் சிரமேற்கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பதை ஆசாரக்கோவை ஒரு பட்டியல் போலக் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது, “அரசன் செய்வனவற்றை வெறுக்கார், அவனோடு கலகங்கொள்ளார், முகத்துக்கு எதிரில் நில்லார், அரசன் தனியே இருக்கும் இடத்தின்கண் தம் கருமம் சொல்லார், நன்மை தருவனவற்றை யாம் அறிவோம் என்று தாமாக முன் வந்து கூறார், காக்கை வெள்ளென்றிருக்கும் என்று அரசன் சொல்லினானாயினும் அவன்மேல் அன்பின்றி மறுத்துரையார்” என்பதை,

“முனியார் துனியார் முகத்தெதிர் நில்லார்

தனிமை யிடத்துக்கண் தங்கருமஞ் சொல்லார்

இனியவை யாமறிது மென்னார் கசிவின்று

காக்கைவெள் ளென்னும் எனின்”

(Peruvayin mulliyar, 1971)

ஆசாரக்கோவை எடுத்துரைக்கின்றது. இதை வரிசை முறையில் அத்யாத்மத்தை ஒட்டிச் செல்லும் எழுத்தச்சன் இராமாயண அடிப்படையில் நோக்கும் போது,

- மாமுடி புனைந்து நல்லறம் புரக்க, யான் நின்வயின் வேண்டுகிறேன் என தசரதன் இராமனிடம் கேட்க அதனை முக மலர்ச்சியோடு ஒப்புக் கொண்டான்.
- தசரதன் கைகேயின் வரங்காரணமாக இராமனைக் கண்டதும் மூர்ச்சையாகி விடுகின்றார். பின் செய்தியை கைகேயியே இராமனிடம் கூறுகின்றாள். அதற்கு இராமன், “தந்தைக்காக நாடு, தாய், தாரம் எதையும் தியாகம் செய்வேன். செய்ய வேண்டியதைக் கட்டளையிடுங்கள்” எனக் கூற கைகேயி அரசனிடம் பெற்ற வரம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறாள். அதற்கு இராமன், “அம்மையே, பரதனே நாடாளட்டும்; நான் தண்டகாருணியம் செல்கிறேன். தந்தை இதை என்னிடம் சொன்னால் உடனே செய்திருப்பேனே, ஏன் என்னிடம் சொல்லவில்லை?” என்று மட்டும் கேட்டுவிட்டு அரசனின் ஆணையை ஏற்கிறான். இதற்காக அரசனிடம் அவன் கலகங்கொள்ளா நிலையைக் காண இயலுகின்றது.

பின் தசரதன் உணர்வு திரும்பி தன் நிலைக்கு தானே வருந்தி புலம்புகிறான். அதற்காக இராமன் தசரதனை எதிர் நின்று கேள்வி கேட்பதோ, அல்லது தனியிடத்தில் சந்தித்து பேசுதலோ, அல்லது நன்மை தீமை பற்றி விவாதிப்பதோ ஆன எதையும் செய்யவில்லை. ஆனால், “தான் காடு சென்றால் தான் பல்வேறு நன்மைகள் உண்டாகும். தங்களுடைய சத்தியத்தைக் காப்பாற்றியதுமாகும்” என்று மட்டும் உரைத்து தசரதனை அமைதி படுத்துகிறான் எனக் கொள்ளலாம். இறுதியாக கூறப்பட்ட நெறிமுறைக்கு தாடகை வதத்தைக் குறிப்பிட இயலும். காரணம் தனக்கு விருப்பமில்லையாயினும் யாதொரு கேள்வியுமில்லாமல் சொன்னதை ஆராயாமல் செய்ததற்கு இந்நிகழ்வைக் குறிப்பிட இயலும். ஆனால் கம்பராமாயணத்தில் கைகேயியின் கூற்றிற்குப் பின் இராமன் தசரதரை சந்தித்தது போன்ற பதிவுகள் இல்லை.

(2) பரதன் அரசேற்க மறுத்தல்

ஆசாரக்கோவையில் கூறப்படும் பற்பல ஆசாரங்களைக் கடைபிடித்து ஒழுகுபவனாக ராமன் காட்டப்படுகிறான். அதாவது, “அரசனும், உவாத்தியும், தாயும், தந்தையும், தனக்கு மூத்தோனும் என இவர்கள் தமக்கு நிகரில்லாத குரவராவார். இவர்களைத் தேவரைப்போலத் தொழுதொழுக என்று சொல்லப்படுவது எல்லாநல்லாரும் உரைத்துச் சொல்லிய நெறி” என்பதை ஆசாரக்கோவை,

“அரசன் உவாத்தியன் தாய்தந்தை தம்முன்

நிகரில் குரவர் இவரிவரைத்

தேவரைப் போலத் தொழுதொழுக வென்பதே

யாவருங் கண்ட நெறி”

(Peruvayin mulliyar, 1971)

என்கிறது. இந்நெறிக்கேட்ப ஒழுகுபவன் இராமன். இதே நெறியை ஏனையோரும் பின்பற்றி ஒழுகுதற்குரியோராவர். ஆனால் பரதன் இராமன் மீது கொண்ட அன்பின் மேலீட்டால் இந்நெறி நின்று விலகும் போது இராமன், “நம் தந்தை கைகேயின் வார்த்தைகளில் மயங்கியோ, உணர்வு அற்ற நிலையிலோ நமக்குக் கட்டளையிடவில்லை. தன் வாக்கைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு எனக்கு வனவாசமும் உனக்கு நாட்டரசும் கொடுத்தார். நான் தந்தையின் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து நடக்கையில் நீ மட்டும் அவர் கட்டளையை மறுக்கலாகுமா?” என பலவாறாக ராமன் அறிவுரை கூறுகிறான். இருந்தும் பரதன் தன்னிலை மாறாதிருக்க வசிட்டர், இராமனின் அவதார நோக்கை விவாதிக்கின்றார். இவ்வாறு அத்யாத்மத்தைப் பின்பற்றி எழுத்தச்சன் கூறுகிறார். ஆனால் கண்ணச ராமாயணமோ, ராமன் அறிவுரை பகர்ந்ததும் பரதன் வேறு விவாதம் எதுவுமின்றி ஒருப்பட்டு பாதுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அயோத்தி செல்வது போல் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கம்பராமாயணத்திலோ, அசரீரி வாயிலாக உணர்த்தப்படுகிறது. இங்கு இராமன் கடவுள் என வெளிப்படையாக அறிவிக்கப்படவில்லை. “இராமன் தந்தை சொல் காப்பான். எனவே, அவன் அயோத்தி மீளும் வரை நாட்டைக் காக்கும் கடமை உடையவன் பரதன்” என்று அசரீரி கேட்டப்பின்னரே உடன்படுகின்றான். இங்கு மானுட நிலையில் தீர்க்கப்பெறாத சிக்கல்களை இவ்வாறு மீமானுட உத்திகள் கொண்டு தீர்த்துக்காட்டுவது உலக இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் பொதுவான மரபு. இங்கு எவ்வாறாயினும் மூத்தோரின் சொல்லை மதித்து போற்றுதல் வேண்டும் என்ற அறம் செயல்பட்டிருப்பதைக் காண இயலுகின்றது.

முடிவுரை

இவ்வாறு அறம் தொடர்பான விஷயங்கள் பல பேசப்பட்டனும், பேசுவதில் சில சிக்கல்கள் என்பது தவிர்க்க இயலாததாக முன் நிற்கின்றன. மேலும் அறமானது சூழலுக்கேற்றாற் போன்று மாற்றம் கொள்கின்றது. தந்தை சொல்லைக் காத்தல் அறமாயின் தாய், மனைவி இவர்களிடம் எத்தகைய அறம் காட்டப்படுகின்றது/ அண்ணன் சொல்லைக் காத்தல் அறம். அதே வேளையில் அண்ணியின் சுடு சொல் தாளாமல் சீதையை விட்டகன்ற செயல் எத்தகைய அறமாகக் கொள்ளப்படும். இவ்விடத்தில் அறம் மாற்றம் கொள்கின்றது. இராமனை காக்க செல்லவில்லையாயின் தான் சிதையில் விழுந்து மாண்டுவிடுவேன் என சீதை அழும்போது, அண்ணன் சொல்லைக் காத்தல் என்பதனினும், ஒரு உயிரைக் காத்தலே முன் நிற்பதால் அறத்தை மீறி அறம் காத்தல் என்னும் நிலை செயல்படுத்தப்படுகிறது. அறம் செய்தான் துறக்கம் புகுவான் என்பது பொதுவாக நிலவக் கூடியது. அறம் அல்லாதன செய்தவனானாலும் பரம்பொருளால் இறக்கப்பட்டால் துறக்கம் புகுவான் என அத்யாத்மம் காட்டுகின்றது. அவ்வாறாயின் அறத்தின் நிலை தான் என்ன. இவ்வாறு அறம் தொடர்பான பல சிக்கல்கள் இருப்பினும் சூழல் சார்ந்து, பலருக்கும் நன்மை தரும் விதத்தில் ஒரு செயல் அமையுமாயின், அதுவே தற்காலத்தில் மேற்கொள்ளக்கூடிய அறமாக இருக்கும் என பொது நிலையில் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம்.

References

- Ilankovadikal, (2001) Silappathikaara Moolamum Thelivuraiyum, Varthamanan Publications, Chennai, India.
- Kambar, (2018) Kambaramayanam Six Kandankal-Seven Volume, V.M. Kopalakrishnamachariyar (Urai), Uma Publication, Chennai, India.
- Kampar, (1967) sreemath kambaramayanam-Balakandam, Mahamahobathyaya U.Ve. Sa Book Shop, Chennai, India.
- Manavalan A. A., (2005) Rama kaathayum Ramayanankalum, South Research Centre, Chennai, India.
- Pathmanaban, Thambi P., (1993) Kamban Ezhuthachan Ramayanankal, International research Centre, Chennai, India.
- Peruvayin Mulliyar, (1971) Aasarakkovai, Punnaivana Natha Muthaliyar (Urai), Saivasiththantha Noolpathippukkazhakam, Chennai, India.

Thiruvalluvar, (2010) Thirukkural puthiya Urai, Puliur Kesikan (Urai), 27th Edition, Poombukar Publications, Chennai, India.

Thunchathu Ezhuthachan, (1995) Athyathma Ramayanam, T.C. Books, Kottayam, India.

Vilambi Nakanar, (2009) Nanmanikkadikai moolamum Uraiyum, Uma Publication, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

சங்கத்தமிழரின் உணவும் விருந்தோம்பல் பண்பாடும் Sep 2021

By

முத்துஇலக்குமி, க.

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை ஆய்வு மையம், அரசினர் கல்லூரி, சித்தூர், பாலக்காடு, கேரளா.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழந்தமிழர் வாழ்வு நிலம் சார்ந்து அமைந்தது. ஐந்திலவாழ்வே ஐந்திணைகளாக மலர்ந்து மணம் பரப்பியது. இத்தகைய திணை சார்ந்த வாழ்வியலைத் தான் சங்க இலக்கியம் கட்டமைத்துள்ளது. சங்கத் தமிழரின் வாழ்வியலை அறிந்துகொள்ள நமக்குக் கிடைக்கும் ஒரே ஆதாரமாகச் சங்க இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. நிலம் சார்ந்து தம் வாழ்வை அமைத்துக்கொண்ட பழந்தமிழர் அந்நிலம் சார்ந்த உணவுப்பொருட்களையே வாழ்வியல் ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்ததை சங்கஇலக்கியம் காட்டுகின்றது. பண்டைத்தமிழரின் உணவுப் பண்பாடு சார்ந்த வாழ்வியலை விளக்குவதோடு தமிழரின் விருந்தோம்பல் பண்பினையும் எடுத்துரைப்பதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

கலைச்சொற்கள் - சங்ககாலம், சங்க இலக்கியங்கள், உணவு, தேன், இறைச்சி குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், விருந்தோம்பல்.

முன்னுரை

இலக்கியம் மக்கள் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி என்பர். குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த ஆவணங்களாக விளங்குவனவும் அவ்வக்கால இலக்கியங்களே. மனிதன் தான் வாழும் இயற்கைச் சூழலுக்கு ஏற்ப தம் வாழ்வைக் கட்டமைத்துக் கொள்கின்றான். வாழும் நிலத்தின் இயல்பிற்கு ஏற்றவாறு அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் மாறுகின்றன. சங்கத் தமிழரின் வாழ்வியலை அறிந்து கொள்ள நமக்குக் கிடைக்கும் ஒரே ஆதாரமாகச் சங்க இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. எனவேதான் "பண்டைக் காலத்துத் தமிழ்மக்களுடைய நினைவு வாழ்க்கை நெறியை அவர்கள் இயற்றியுள்ள பாடல்களிலிருந்து ஊகிப்பதே நக்கதாகும்"1 என்று வைபாபுரிப்பிள்ளையும் பண்டையத்தமிழரின் வாழ்க்கையைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கான ஆதாரங்களாகச் சங்க இலக்கியங்களைப்போ - குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் "ஒரு இலக்கியத்தைச் சிறப்பதால் அந்த

நாட்டினுடைய வரலாறும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் அரசனுக்கும் மக்களுக்கும் இருந்த தொடர்பும் தெரிய வருகின்றது. வரலாற்றுச் செய்திகள், பண்பாட்டுச் செய்திகள், மக்களின் உணவு வகைகள், உடை வகைகள், அவர்கள் அணிந்த ஆபரணங்கள், அவர்கள் வாழ்ந்த இல்லங்கள், அவர்கள் செய்த தொழில்கள், வணிகச் சூழ்நிலை, சமுதாயச் செய்திகள், சமயச் செய்திகள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு இலக்கியங்கள் துணைபுரிகின்றன"2 என்ற கூற்றும் இலக்கியம் சார்ந்த பதிவுகளின் இன்றியமையாமையை உணர்த்துகின்றது. இவ்வண்மையை ஊன்று கோலாகக்கொண்டு வாழ்ந்த தமிழரின் வாழ்வியல் மரபுகளில் உணவு சார்ந்த சங்க இலக்கியப் பதிவுகளை விளக்குவதாக இவ்வாய்வுரை அமைகின்றது.

உணவு

நிலம் சார்ந்து வாழ்வியலை அமைத்துக் கொண்ட சங்கத் தமிழர் அந்நிலம் சார்ந்த உணவுப் பொருட்களையே ஆதாரமாகக்

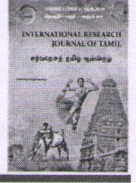
To cite this article

Kesvan, S. (2021). சங்கத்தமிழரின் உணவும் விருந்தோம்பல் பண்பாடும். *Sparkling International Journal of Multidisciplinary Research Studies*, 4(2), 25-30.

ABOUT THE AUTHOR

Dr. Muthulakshmi, G. is Head of the Department, Department of Tamil and Research centre, Government College, Chittur, Palakkad, Kerala. She has completed 20 years of service. She has been a lecturer, Associate professor and Head of the Department, Department of Tamil and Research centre, Government College, Chittur since 2006. She got a Masters degree in "Tamil Literature" at Calicut University, Kozhikodu, Kerala and Ph.D from the same University on Ethnographic study on the Muduva tribe. She has published a book so far. It talks about the lifestyle and culture of the Muduva tribe. She has published twenty seven papers on National and International magazines. She has also received five excellery awards such as the Muthumunaiwar. V.I. Subramanyam Award, 2017, for her Doctoral (Ph.D) Thesis Published in 2015 (Muduvavazhviyal) by Tamilnadu Kalailakkiyap Perumantran in alliance with NCBH. Higher Education Leadership Award for Distinguished Leader, Venus International Foundation, Chennai, 2019 and also ILAM ARINJAR award from Porunailakkiyakalam, Thamizh Nilam and NankaL Arakkattalai Chennai. 2020. She has did two minor projects namely, 'Kovai Maavatta Pazhangudi Makkal Vaazhviyalil SangaMarabukaL' Sponsored by CICT 2012-2013. And 'A Comparative Study of Creative Literature in Tamil and Malayalam with special reference to Bharathiyar and Kumaranasan' Sponsord by UGC-2016.

ஓப்பியல் நோக்கில் தொல்காப்பியம் - புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெட்சித் திணை

க. சிவமணி அ. *

அ. தமிழ்த்துறை & ஆய்வு மையம், அரசுக் கல்லூரி சித்தூர், பாலக்காடு-678104, இந்தியா.

Tolkappiyam in Comparative Perspective - Purapporul Venbamaalai Vetchi Thinaai

K. Sivamani a, *

^a Department of Tamil & Research Center, Government College Chittur, Palakkad-678104, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sivamaniks2010@gmail.com

Received: 29-03-2021
Revised: 07-01-2022
Accepted: 13-01-2022
Published: 28-02-2022

ABSTRACT

This article compares grammatical descriptions of Tolkappiyar and Iyanarithanaar about Vetchi Thinaai. It compares the descriptions about vetchi thinaai and its Thuraigal told in Puraththinaiyiyal of Tholkappiyam with Purapporul venbaa maalai. Vadavenkadam Tenkumari Aidai Tamilkorum Nallulakam Accepted Grammar Nool Tolkappiyam. Tolkappier, who divided semantics into writing and word, clearly defined dualistic grammar when defining his semantics. Due to the lack of internal and external departments, the external sector also became weak. They are Vetchi, Vanji, Uzhinai, Thumbai, Vagai, Kanchi, Padan. Among these, he has made a cut for kurinchi, a snare for the umbilical cord, a thump for weaving for medicine, a kanji for milk and a kanji for peruntinai. This article presents some of the similarities between the two departments found in both texts.

Keywords: Tolkappiyam, Tolkappiyar, Venbamaalai, Vetchi Thinaai,

முன்னுரை

வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்க்கூறு நல்லுலகம் ஏற்றுப் போற்றும் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். எழுத்து, சொல் ஆகியவற்றுடன் பொருளிலக்கணத்தையும் வகுத்தளித்த தொல்காப்பியர் தனது பொருளதிகார இலக்கணத்தை வரையறுக்கையில் இருதிணைக்குமுரிய இலக்கணத்தைத் தெளிவாக வரையறுத்து விளக்கியுள்ளார் (Tolkappiyar, 2007; Sivalingan, 1995). அகத்திணை ஏழிற்கும் புறமான திணையாதலால் புறத்திணையும் ஏழாயிற்று. அவையாவன: வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்பனவாகும். இவற்றில் குறிஞ்சிக்கு வெட்சியும், முல்லைக்கு வஞ்சியும், மருதத்துக்கு உழிஞையும் நெய்தலுக்குத் தும்பையும் பாலைக்கு வாகையும் பெருந்திணைக்குக் காஞ்சியும் கைக்களைக்குப் பாடாணும் புறமாக அமைத்துள்ளார். இவ்விரு நூல்களிலும் காணப்படும் வெட்சித் திணை குறித்த ஒப்புமைக்கூறுகளில் சிலவற்றை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

வெட்சி - தொல்காப்பியம்

வெட்சித் திணையின் இலக்கணத்தை

கவிஞர் சிற்பியின் கவிதைகள் முன்வைக்கும் கிராமப் பண்பாட்டுக் கூறுகள்

க. சிவமணி அ. *

அ தமிழ்த்துறை & ஆய்வு மையம், அரசுக் கல்லூரி சித்தூர், பாலக்காடு-678104, கேரளா, இந்தியா.

Rural Cultural Elements Presented in the Poems of the Poet Sirpi

K. Sivamani a, *

^a Department of Tamil & Research center, Government College Chittur, Palakkad-678104, Kerala, India.

* Corresponding Author:
sivamaniks2010@gmail.com

Received: 15-03-2021
Revised: 31-01-2022
Accepted: 04-02-2022
Published: 28-02-2022

ABSTRACT

The earthy antiquity and culture of the writer can be speaking the strength of his writings. The culture can serve as a bridge between the people who followed the ethics to live the better life and their living environment. One of the most noteworthy poets and sculptors in the history of contemporary Tamil poetry. One of the most noteworthy poets and sculptors in the history of contemporary Tamil poetry. A village river on the banks of the poet-sculptor's poem is a unique rural story based on the lives of human beings who are realistically moving. As a Kongu vernacular poem, it is full of pro-speech and eloquent poetry. Thus, this article outlines some of the anthropological elements found in the poems of The Poet Sirpi, such as the cultural elements of the rural people of the Kongu region, such as the realistic mind of the rural people, the unpretentious way of life, the relationship, the harmony with nature, the cultural specialties, the friendship, the regional case.

Keywords: Rural Cultural Elements, Tamil Poems, Poet Sirpi, Kongu People.

முன்னுரை

கால மாற்றத்தில் பண்பாட்டுக் கூறுகள் மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியையும் கண்டு வரும் நிலையில் பண்பாட்டின் எச்சங்களோடு இன்றுவரை வாழ்ந்து வரும் மக்களையும் விடுவதற்கில்லை. அவ்வகையில் கவிஞர் சிற்பியின் ஒரு கிராமத்து நதி கவிதைத் தொகுப்பில் காணலாகும் இயற்கையோடியைந்த உயிரோட்டம் நிறைந்த கிராமத்து மனிதர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் சிலவற்றைக் கோட்டுக் காட்டுவதாய் இக்கட்டுரை அமைகிறது. கிராமங்கள் படிப்படியாக நகரமயமாதலை நோக்கி நடைபோடும் நிலையில் கிராமங்களுக்குரிய தனித்தன்மைகள் முற்றிலும் சிதைந்துவிடாதபடி காக்கும் கவசமாகப் பண்பாடு விளங்கி வருதலை கவிஞரின் கவிதைகள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன.

இயற்கை

தான் பிறந்து வளர்ந்த ஆத்துப்பொள்ளாச்சி கிராமத்தின் ஆழ அகலங்களைக் கவிதைவழி காட்சிப்படுத்தியிருக்கும் கவிஞர் சிற்பி தனது கவிதைகள் குறித்து " என் கவிதை ஆழமான நதியைக் கடக்கும்போது அடிமணல் தரையைத் தேடித் தவிக்கும் கால்கள் போல் நினைவுகள் என் கவிதைகளின் மூலத்தைத் தேடித் தவிக்கின்றன. தொலைதூர மின்னலென, பகலை இருட்டாக்கும் மேக மூட்டமென,

நற்றிணை காட்டும் நற்பண்புகள்

க. சிவமணி அ. *

அ தமிழ்த்துறை & ஆய்வு மையம், அரசுக் கல்லூரி, சித்தூர், பாலக்காடு-678104, கேரளா, இந்தியா

Virtues that are shown in Natrinai

K. Sivamani a, *

^a Department of Tamil & Research Centre, Govt. College, Chittur, Palakkad-678104, Kerala, India

* Corresponding Author:
sivamaniks2010@gmail.com

Received: 18-11-2021
Revised: 13-01-2022
Accepted: 18-01-2022
Published: 30-01-2022

ABSTRACT

The people of the Sangam age lived with love and heroism as their two eyes. In addition, the details of their lives will clearly show that they are intelligent. Today, the Sangam literature, which arose two thousand years ago, is celebrated from time to time by the Tamil-speaking people of the virtuous world because of their classical lives and various virtues. The Sangam literature has been divided into Etutthokai, Pathuppaattu, and Pathinenkilkanakku. Of the volumes of the Etutthokai, the Pathitruppathu, and the Purananuru deal with external subject matters such as kingship, the king's victory, the greatness of charity, the greatness of hospitality, and trade. The Akam books such as Akananooru, Kaliththokai, Kurunthokai, Ainkurunooru, and Natrinai take up the ethics of Akam life such as love, affection, domestic life, the discipline of the harlots, and righteousness. Among them, let us look at some of the virtues of human beings found in the Natrinai songs.

Keywords: Sangam age, Natrinai, love, Pathinenkilkanakku, Sangam literature

முன்னுரை

காதலையும் வீரத்தையும் இரண்டு கண்களெனப் போற்றி வாழ்ந்தவர்கள் சங்ககால மாந்தர்கள். அத்துடன் கூர்த்தமதி உடையவர்கள் என்பதை அவர்தம் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் தெளிவாய் எடுத்துரைக்கும். இன்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுந்த சங்க இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் தமிழ்கூறு நல்லுலக மக்களால் கொண்டாடப்பட்டு வருவதற்கு அவர்களது செம்மாந்த வாழ்வும் அவர்கள் கடைபிடித்துவந்த பல்வேறு அறங்களுமே காரணங்களாகும்.

சங்க இலக்கியங்களை எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு எனப் பகுத்துள்ளனர். அவற்றுள் எட்டுத்தொகை நூல்கள் எட்டனுள் பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு, ஆகியவை அரசாட்சி, மன்னர்தம் வெற்றிச் சிறப்பு, கொடைச் சிறப்பு, விருந்தோம்பற் சிறப்பு, வாணிகம் ஆகிய புறப் பொருள்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவன. அக நூல்களான அகநானூறு, கலித்தொகை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை ஆகியன காதல், அன்பு, இல்வாழ்க்கை, பரத்தையர் ஒழுக்கம், அறத்தொடு நிறறல் போன்ற அக வாழ்வு நெறிமுறைகளை எடுத்தியம்புவன. அவற்றுள் நற்றிணைப் பாடல்களில் காணலாகும் மாந்தர்களுக்குரிய நற்பண்புகளில் சிலவற்றைக் காண்போம்.

அன்பு நெறி

தலைமக்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் வைத்துள்ள அன்பின் வலிமையைப் பறைசாற்றிச் செல்வன பெரும்பாலான நற்றிணைப் பாடல்கள். தலைவன் தலைவியைக் காணக் காலம்

செப்டம்பர் 2021
Vol. 9 No. 2

பயிற்சலி-ஆலி 2021
April - June 2021

ISSN : 2321-984X

Chief Editor
Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor
Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr. A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S. Senthambizh Paval

Dr. Aranga. Pari

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishnan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumar

Dr. M. N. Rajesh

M. Ramakrishnan

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. S. Senthil Prakash

Dr. S. Senthil Prakash

Dr. S. Senthil Prakash

Dr. S. Senthil Prakash

Dr. S. Senthil Prakash

Dr. S. Senthil Prakash

நவீனத் தமிழாய்வு

(நவீனத் தமிழாய்வு துறை அறிவியல் ஆய்விதழ்)

Journal of Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-1) Journal

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalal,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

28 பகுதி-3
Part -3

Self attested
31/12/21
Dr. Senthil Prakash

PRINCIPAL
GOVT. COLLEGE
CHITTUR

இனவரைவியல் பார்வையில் வீரமரணத்தி வழிபாடு

முனைவர் த கவிதா

இணைப்போசிரியர், தமிழ்த்துறை மற்றும் ஆய்வமைப்பம், அரசுக்கல்லூரி சித்தூர், பாலக்காடு, கேரளம், 672104, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுக்கருக்கம்

ஒரு செயற்கரிய செயலைச் செய்த நிலையில் தன் வாழ்நாளை முடித்துக் கொண்டு மனிதர்களுக்கு நடுகல் எடுத்து வழிபடுவதான பண்டாட்டு மரணவது தொண்டுதொட்டு நிலவி வருகின்றது. அதன் தொடர்நிகழ்வாக தந்தைவழிச் சமூகத்தால் பாதிப்படைந்து கொலையுண்ட பெண்களும் வழிபாட்டிற்குரியவர்களானார்கள். பெரும்பாலான சமூகங்களிலும் ஆணாதிக்கத்தில் பிடியில் சிக்கி தற்கொலை செய்து கொண்டவர்கள், கொலைசெய்யப்பட்டவர்கள் என்ற இருநிலைகளில் கொலையுண்ட பெண் தெய்வங்களைப் பார்க்க முடிகின்றது. இங்கு ஆண்களின் தன்மை மிக்க நடத்தை காரணமாக தீப்பாய்ந்து இறந்து போன ஒரு பெண்ணின் வரலாறும் அவள் தெய்வமாக வழிபடப்பட்ட விடயமும் இனவரைவியல் அடிப்படையில் விளக்கம் பெறுகின்றது. திறவுச்சொற்கள் தீப்பாய்ந்தமன், வீரமரணத்தி, வீரமர்சி, கொண்டுக்கிதாடு

முன்னுரை

நாட்டார்தெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றம் பற்றி நம்மால் திட்ட வட்டமாக ஒன்றும் கூற இயலாது. அத்தெய்வ உலகம் வீரவானது; பன்முகத் தன்மை கொண்டது ஆன்மாவோடு தொடர்பு கொண்டு விளங்குவது. பூத உடலற்ற ஆன்மாவிற்கு அமைதியை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் பலவகை நன்மைகளைப் பெறலாம் என்பது மனிதனின் அரைக்க முடியாத நம்பிக்கை. அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையாகத் தோன்றியதே நாட்டார்தெய்வ வழிபாடு. அவ்வழிபாட்டில் பெண்தெய்வ வழிபாடு மிக இன்றியமையாத இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றது. அவ்வழிபாடு ஒவ்வொரு இனக்குழுக்களிலும் இடம்

பெற்ற நிலையில் பழமைபெரிக்க வழிபாடாகக் காண்பெறுகின்றது. வளமறத்தெய்வங்களாகவும், கொலையுண்ட நிலையில் குலங்காக்கும் தெய்வங்களாகவும் பெண் தெய்வங்கள் வழிபடப்படுகின்றன. அந்தகைய பெண்தெய்வ வழிபாடுகள் கொங்குநாட்டில் ஆங்காங்கே இம்மெற்றிருக்கின்றன. இங்கு பன்மம் பகுதியைச் சார்ந்த இனவந்தி கிராமப்பகுதியில் இடம்பெறும் வீரமரணத்தி அம்மன் வழிபாடு குறித்தத் தரவுகள் இனவரைவியலை அடைப்படையாகக் கொண்டு விவரிக்கப்படுகின்றன.

பெண் தெய்வ வழிபாடு

மனிதர்கள் சக மனிதர்களால் பலவகை மனத்துண்டங்களுக்கும், உடல் துண்டங்களுக்கும் ஆணாகின்றார்கள். அதிலும் குறிப்பாக பெண் சமுதாயம் அடையும் இன்னண்கள் பலவாகும். சில வேளைகளில் இன்னண்களை அனுபவித்த பெண்கள் அகால மரணத்தைத் தழுவினவென்பு சூழல்கள் உருவாகின்றன. அப்பொழுது அச்சூழலை உருவாக்கியவர்களின் மனதில் ஒருவித அச்சம் குடிகொள்கிறது. அந்த அச்சத்தின் காரணமாக மரணமடைந்த பெண்ணை தெய்வமாக பாலித்து வழிபட ஆரம்பிக்கின்றார்கள். காலப்போக்கில் அவள் அவர்களின் குலங்காக்கும் குலதெய்வமாகவும் மாற்றப்படுகின்றாள். "தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்கள் கடிகின் சோதனைக்கு ஆட்டாடு ஆண்களின் சொரு வக்கிரத்தால் தெய்வமாக்கப்பட்ட திழ்வுகள் தான் பல பெண் தெய்வங்களின் வரலாறாகும்" (1) இங்கு ஓர் ஆணின் விபத்தி ஆண்களுக்குப் பரியான நிலையில் ஒரு பெண் தெய்வமாக்கப்பட்ட வரலாறு விளக்கம் பெறுகின்றது.

நென்னித்திய சமூகத்தில் பெண் தெய்வ

Self address
Dr. Kavitha

முனைவர் த கவிதா, இணைப்போசிரியர், தமிழ்த்துறை மற்றும் ஆய்வமைப்பம், அரசுக்கல்லூரி சித்தூர், பாலக்காடு, கேரளம், 672104, தமிழ்நாடு, இந்தியா. Multilateral Tharuv Journal Vol.9, No.2, April-June 2021 ISSN-2321-984X

PRINCIPAL
GOVT. COLLEGE
CHITTOOR

முடிவுரை

தமிழகத்தில் பல பகுதிகளில் 'வீரமரணத்தி அம்மன் கோயில்கள்' காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவை 'தீட்சைபந்தம் கோயில்' என்ற பெயரில் அறியப்படுகின்றன. இனவரைவியல் அடிப்படையில் அவற்றை விரிவாக ஆராய்ந்தால் ஒவ்வொரு இனத்தாரின் பண்பாட்டு அடையாளங்கள், நடத்தைமுறைகள் ஆகியன விளக்கப்படும். "தமிழகத்தைப் பொறுத்தவைரை உடன் உடனடியேறும் பழக்கம் பழங்காலத்திலிருந்து நிலவி வந்ததற்கான சான்றுகள் இலக்கண இலக்கியங்களிலிருந்தும் கல்வெட்டுக்களிலிருந்தும் கிடைக்கின்றன. ஆனால் எக்காலத்திலும் அது கட்டாயச் சடங்காக இருந்ததில்லை. உடன்கட்டையேறும் பெண்கள் தடுக்கப்பட்டனர். அதே நேரத்தில் உடன்கட்டையேறிய பெண்கள் அவைக் குலத்தினரால் வழிபட்டனர்." அவை நடுகல் வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாகவே கருதப்படுகின்றன. இதற்குத் தக்க எடுத்துக்கட்டாக இருப்பது கொங்குப்பகுதியைச் சார்ந்த குழாயர் குலதெய்வமாக அறியப்படும் சின்னே கவுண்டர்சி வழிபாடாகும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. பக்தவத்சல பாரதி. தமிழர் மானிடவியல், பக் - 221, 2002, வெய்யாப்பன் தமிழாய்வகம், சென்னை.
2. ஸ்ரீபுன். ரூா. தொல்காப்பியமும் இனவரைவியல் கவிதைவரிபலும், பக்.2 - 3, 2010, எல்.சி.பி.எச். சென்னை.
3. இராமநாதன் ஆறு (பதிப்பாசிரியர்), நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு முறைகள், பக். 283 - 284, 1997, தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, தஞ்சாவூர்.

Selt attested
31/1/23
Dr. Karika.

Vol. 9 No. 2

புத்தகம்-09, அக்டோபர் 2021
April - June 2021

ISSN : 2321-984X

Chief Editor
Dr. M. Sadik Butcha

Advisory Editor
Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr.A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Paval

Dr. Aranga. Pari

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishnan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr M. N. Rajesh

M. Ramakrishnan

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr.M. Arunachalam

Dr. Pon. K...

Dr. ...

Dr. ...

நவீனத் தமிழாய்வு

(சென்னை: 981 பதிமுறை, தமிழ் கல்வியியல் ஆய்விதழ்)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language Literature and Literary Theory, Tamil UGC Care Listed (Group-I) Journal

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai, Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

Salt at the head
Dr. Kavitha T

PRINCIPAL
GOVT. COLLEGE
CHITTUR

28 பகுதி-3
Part -3

'காரமடை பங்களா' சிறுகதையில் அங்கதம்

முனைவர் த. கவிதா

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை மற்றும் ஆய்வுமையம், அரக்கக்கல்லூரி சித்தூர், பாலக்காடு, கேரளம், 678104, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுக்கருக்கம்

அறிவுறுத்தல் மற்றும் இன்னுத்தல் என்ற இரண்டு விடயங்களையும் ஒருசேர வழங்குகின்ற பணியை இலக்கியங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. இலக்கியங்களின் இடம்பெறும் 'அறிவுறுத்தல்' என்பது நேரடிச் சுற்றாக அமைந்தால் இலக்கிய நயம் குறைந்தாலும் அதன்மொழிபெற்று இலக்கியப்படைப்பாளிகள் 'அங்கதம்' என்னும் இலக்கியக்கூறு வழி அறிவுறுத்தலை மேற்கொள்வதுண்டு. அதனால் இலக்கியம் கவையட அமைந்துவிடுவதுடன் படைப்பாளியின் சமூக அக்கறைபட வெளிப்பட்டு விடுகின்றது. இங்கு 'காரமடை பங்களா' கதையில் என்னவாகும் 'அங்கதத்தை' வாயிலாக அக்கதையை எழுதிய லக்கணன் என்ற படைப்பாளியின் சமூக அக்கதையைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: குறிப்புமொழி, வகை, நகை, செம்பொருளங்கதம், பழிகாப்பங்கதம்

முன்னுரை

அங்கதம் என்பது நேரடிப் பொருளுக்கு அப்பால் வேறொரு பொருளைத் தருவது. படைப்பாளியின் சமூக விழைவினை இலையறைகாயாக எடுத்துரைப்பது. படிப்பவர்களுக்கும் சில படிப்பினைகளைத் தருவது. இலக்கிய ரசனை உள்ள வாசகர்களால் அதனை சட்டென்று இனங்காண முடியும் எனவே அவ்விலக்கியக்கூறு அனைத்து மொழி இலக்கியங்களிலும் பரவலாக இடம்பெறுவதுண்டு. அந்திலையில் அவ்விலக்கியக்கூறு நொக்காப்பியர் காலத்தொட்டு காணப்படும் இலக்கியக்கூறாக இடம்பெற்றிருப்பதையும் காணமுடிகின்றது. இக்காலத் திறணாய்வாளர்களில் சிலர் அங்கதம் என்பதை இலக்கியக்கூறாகக் காண்கின்ற நிலையில்

நொக்காப்பியர் அதனை ஓர் இலக்கிய வகையாகவே காண்கின்றனர். தமிழிலக்கியப்பேரடையில் அங்கத இலக்கியங்கள் அதிகமாக உருவாகாத சூழலில் லக்கணன் எழுதிய 'காரமடை பங்களா' என்ற சிறுகதை அங்கத இலக்கியத்திற்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கின்றது. அதை ஆய்ந்தறியும் நோக்கில் இக்கட்டுரை இடம்பெறுகின்றது.

அங்கதம்

நொக்காப்பியர் அங்கதத்தை பெய்முறையுடனான ஒன்றாகக் கூறவில்லை. மாறாக இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகக் கட்டுகின்றார் என்பதை கீழ்வரும் நூற்பா உணர்த்துகின்றது.

"பட்டு, உரை, தூலை, வாய்மொழி, பிரியே, அங்கதம், முதுசொல், அவ் ஏழ் நிலத்தும், வண் புகழ் மூவர் தன் பொழில் வரைப்பின் நாற் பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும் யாப்பின் வழியது என்மொர் புலவர்"⁽¹⁾

என்னும் நூற்பா கட்டும் இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாக அங்கதம் காணப்படுகின்றது. என்வால் கவையோடு அமைவது அங்கதம். நம்முடைய தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரையில் கவிமணி தேசிக விநாயகப்பிள்ளை எழுதிய "மருமக்கல் வழி மாண்டியம்" என்ற படைப்பு சிறந்த அங்கத இலக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றது. அதற்கு முன்னர் மேலை நாட்டவரான வீரமாமுனிவர் எழுதிய "பரமார்த்தக்கு கதை" என்னும் நூல் சிறந்த 'என்னல் இலக்கிய'மாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. நொக்காப்பியர் அங்கதம் என்பதை 'குறிப்புமொழி' என்ற சொல்லாலும் கட்டுவதுண்டு.

"எழுத்தொடும் சொல்லொடும் புணராநாகிப் பொருள் புறத்ததுவே குறிப்பு மொழி என்ப" ⁽²⁾

PRINCIPAL
GOV. COLLEGE

Self attested
3/11/21
Dr. Kavi K.

அவன் பல முறையற்ற செயல்களில் ஈடுபட்டான். தன்னுடைய முறைகேடான செயல்கள் தடையின்றி நடைபெறுவதற்காக அவன் அதிகாரிகளுக்குப் பணம் கொடுத்துக் கொடுத்தான். உள்ளூர் ஆட்களுக்கு பணம் கொடுத்து சிறிதளவு பணமும் தராமலாக அவன் கொடுத்து அவர்களை தனக்கேற்றவாறு செயல்படுத்தினான். அவனது செயல்களையும் அவனுக்குக் கொண்டு ஆட்கள் செயல்படுகின்றார்கள். மசியாதவர்களைக் கொல்வதற்கும் தயங்குவதில்லை. 'வாட்சர்களுக்கெல்லாம் வாட்சர்களை' வைத்துக் கொள்கின்றான்.

பல தகிடுதத்தங்களைச் செய்த நிலையில் அதிகாரத்தின் உச்சியில் நிற்கும் கப்பலைக் கண்டு அவனவரும் அஞ்சியவாறு அவன்முன் கைகட்டி வணங்கிப் போத்தி நிற்கின்றார்கள். இத்தகைய கோடியலனை அடக்குவதற்கு மிகப் பெரிய பதவிகளில் உள்ளவர்கள் தான் வரவேண்டும் என்று எண்ணியிருக்கின்ற நிலையில் அவரும் சதிர் பாராதவாறு படிப்பறிவற்ற, பழங்குடியினத்தவனாகிய மருதி என்ற பெண் அவனை அடக்குகின்றான். அதாவது அவன் யாரை ஒரு துரும்பாக எண்ணி உதாசீனப்படுத்தினானோ அந்த நபரை அவனுடைய கொட்டத்திற்கு ஒரு முடிவு கட்டுவதைப் பார்க்கும்போது ஒட்டுமொத்தக் கதையிலும் ஒருவித எள்ளல் இழைப்போடுவதை உணரலாம். எனவே 'பழிகரப்பங்கதம்' கதை முழுவதும் படிந்து கிடப்பதைப் புரிந்து கொள்கின்றோம்.

முடிவுரை
நாம் இங்கு 'அங்கதம்' என்பதை ஓர் இலக்கியக் கருவிக் காணமுற்பட்ட நிலையில் தொல்காப்பியர் அதை இலக்கிய வகையாகக் கண்டார். அதற்கேற்றவாறு 'காமகை பங்களை' கதை முழுவதும் ஒருவித எள்ளல் படிந்து கிடப்பது கதையைப் படிப்போருக்குப் புலப்படுகின்றது. கப்பலைப் போன்றவர்கள் ஆணவத்தின் உச்சியில் நின்று கொண்டு 'வாட்சர்களை' வைத்து

அனைவரையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அனாதையம் முறிப்படிப்பதற்கு ஆட்கள் இருப்பார்கள் அவர்கள் மிக எளிய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மருதி போன்றவர்களைக் கூட இருக்கலாம் என்ற சமூகப் பாடம் இக்கதை வழி உணர்த்தப்படுகின்றது. எனவே இப்படைப்பு ஓர் அங்கதப் பாடப்பு என்ற தகுதியைப் பெறுகின்றது. சான்றெண் விளக்கம்

1. மாணிக்கவாசகன், நூ, 2010, தொல்காப்பியம் மூலமும் உரையும், நூற்பா. எண்:1330, உயா பதிப்பகம், சென்னை.
2. மேலது, நூற்பா எண். 1435
3. தமிழன்னை (உ. ஆ.), தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், 2014, ப. 77, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
4. மாணிக்க வாசகன், மு. க. நூ, நூற்பா எண் 386.
5. மேலது, நூற்பா எண்: 1381
6. விஜயலட்சுமி த. தமிழ் இலக்கியக் கோட்டாடு, பக் 84 - 85., 2019, பூவரசி வெளியீடு, சென்னை
7. மேலது, பக். 85.
8. வடகயணன், ஓடியன், ப. 144, 2014, நீயு செஞ்சுரி பக் ஊவுஸ், சென்னை.

Self attested
Dr. Kavitha - I

சென்னை 600 007
Vol. 9 No. 2

பயிற்சல - 2021
April - June 2021

ISSN : 2321-984X

Chief Editor
Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor
Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr. A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Paval

Dr. Aranga. Pari

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr. M. N. Rajesh

M. Ramakrishnan

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. M. Arunachalam

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. Senthil Prakash

நவீனத் தமிழாய்வு

(சர்வதேச அகாதிபக்க, சாதித் தாசாசாதி அகாதிபக்க)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-I) Journal

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

Self attested
3/11/21
Dr. Uma Devi

PRINCIPAL
GOVT. COLLEGE
CHITTYR

கொங்குநாட்டில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு

முனைவர் த. கவிதா

இணைப்பிராசிரியர், தமிழ்த்துறை மற்றும் ஆய்வு மையம், அரசுக்கல்லூரி சித்தூர்,
பாலக்காடு, கேரளம்-678104, இந்தியா.

ஆய்வுக்கருக்கம்

தமிழகத்தில் முன்னோர் வழிபாடு பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. அவ்வழிபாட்டில் தாய்த்தெய்வங்களும் இடம்பெறுகின்றன. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மனித சமுதாயத்தை வழிநடத்திச் சென்ற தாய்மர்கள் இறந்த நிலையில் அவர்களின் ஆன்மா தம்மைக் காக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களுக்கான நினைவுச் சின்னங்களை உருவாக்கினார்கள். அவற்றை வழிபடவும் செய்தார்கள். அத்தினைவுச் சின்னங்கள் பல இன்றளவும் காணப்படுகின்றன. நடுகல், கடுமண் உருவம், மாடுமுட்டி நடுகல், புலி குத்திக்கல், கமைதாங்கிக்கல் என்று பலவகைகளில் காணப்படும் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் கொங்குநாட்டின் பல பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. தாய்வழிச் சமுதாயம் மறைந்து போன நிலையில் சமூகத்தில் அவற்றின் நிலையாது என்பதை எடுத்துரைக்கும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமையவுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: மோடு, நடுகல், புலிகுத்திக்கல், கமைதாங்கிக்கல்,

முன்னுரை

உலகிலுள்ள வழிபாட்டு முறைகளில் மிகவும் தொன்மையானதாகத் திகழ்வது தாய்த்தெய்வ வழிபாடு. ஆதிமனிதர்களின் கண்டண்ட தெய்வமாகத் தாய் விளங்கினாள். தந்தையாடுவது அறிவாத ஆழ்காலங்களில் உணவு மற்றும் பாதுகாப்பு என்று அனைத்திற்கும்

வழிகாட்டியாக இருந்து மனித இனத்தை காத்த பெருமை தாய்மர்களையே சாரும். அவர்கள் இறந்த நிலையில் அவர்தம் வாரிசுகள் நிலைகுலைந்து போவது இயற்கையே. ஆதிநிலையில் தாயின் ஆன்மா தம்மைக் காக்கும் என்பதான ஆவிபக் கொள்கையின் அடிப்படையில் மனிதர்கள் ஆவிவழிபாட்டை மேற்கொண்டார்கள். காலப்போக்கில் உள்ளத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் நோக்கில் உருவ வழிபாடு உருவானது. அவ்வழிபாட்டின் பல நிலைகளை ஆய்ந்து காணும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது. கலாச்சாறு தரவுகளும், இணையவழிச் செய்திகளும் படங்களும் இக்கட்டுரையாக்கத்திற்கு உறுதுணையாகின்றன.

உருவ வழிபாட்டிற்கான சிற்பங்களைச் செய்திருவதற்கு அக்காலத்தினர் கண்டுபிடித்த இரும்புக்கருவிகள் கைகொடுத்திருக்க வேண்டும். இரும்பினாலான உளியின் உதவியால் தாய்த்தெய்வத்திற்கான உருவத்தினை கல்லில் செய்து முற்பட்டார்கள். அத்தகு அற்புதங்கள் தமிழகம், ஆந்திரா போன்ற பகுதிகளில் காணக்கிடைக்கின்றன.

தாய்த்தெய்வ வழிபாடு

மனிதர்கள் இரும்பின் பயன்பாட்டை அறியாத காலத்தில் சூழ்நிலையில் வடிக்கப்பட்ட தாய்த்தெய்வச் சிற்பங்கள் வடதமிழகப் பகுதியிலுள்ள மோட்டுர், உடையார்ந்தம், ஆந்திரா சித்தூர்ப்பகுதி போன்ற பல பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. (படம் - 1, 2)

PRINCIPAL,
GOVT. COLLEGE,
PALAKKAD.

தமிழ்நாடு அரசுக் கல்வித் துறை, இலங்கைத் தமிழ் கல்வித் துறை, மலேசியத் தமிழ் கல்வித் துறை, இந்தியத் தமிழ் கல்வித் துறை, 2021 ISSN: 2321-984X
Modern Research Review (MRR) (An International Multilingual Journal) Volume 2021 ISSN: 2321-984X

Self attested
31/1/23
Dr. Kavitha

54

54

கொங்குநாட்டில் தாய்ததெய்வ வழிபாடு

கொங்குப்பகுதியின் சமூகப்பின்புலங்கள் பற்றிய தெளிவுகள் கிடைக்கும்.

மேற்கோள் விளக்கம்

1. மு. சண்முகம்பிள்ளை (தொ.ஆ), தமிழ் - தமிழ் அகரமுதலி, பக். 921, 1985, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை.
2. ந.சி. கந்தையா(உ.ஆ), பத்துப்பாட்டு-பெரும்பாணாற்றுப்படை, பாடல் அடி: 458-459, 2008, தமிழ்மணி அறக்கட்டளை, சென்னை.
3. பி.எல். சாமி, தமிழ் இலக்கியத்தில் தாய்ததெய்வ வழிபாடு, பக். 39-40, 1975, என்.சி.பி.எச், சென்னை.
4. ந.சி. கந்தையா(உ.ஆ), அகநானூறு. பாடல் எண்: 269, 2008, தமிழ்மணி அறக்கட்டளை, சென்னை.
5. மேலது, பாடல் எண்: 131.
6. ஞானவை க. துரைசாமிப்பிள்ளை, (உ.ஆ), நற்றிணை, பாடல் எண்: 85, 2008, தமிழ்மணி அறக்கட்டளை, சென்னை.
7. மேலதுபாடல் எண்:336.
8. கூகுள்.காம், துரைசுந்தரம், கொங்கு கல்வெட்டாய்வு, பட்டணத்தில் தாய்த தெய்வச்சிற்பம், 28.1.2014.
9. கூகுள்.காம்முயிரசாந்த், ஒரு கனமதங்கிக்கல் தெய்வமான கதை, விசுடன், 27.9.2017.

௯

Seal attested
31/11/23
Dr. Kavitha . T

இரண்டாயிரத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேல் பழமை வாய்ந்த இலக்கிய மரபைக் கொண்டுள்ள தமிழ் மொழி உலகமெங்கும் மிகவும் பழமை வாய்ந்த, மொழியாதம். உலக மொழிகளை ஒத்ததும் முன்னோடியுள்ள மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் ஒன்று என்றால் அது மிகையாகாது. தமிழ் மொழி தொன்மை, முன்மை, எளிமை, ஒண்மை, இளமை, வளமை, தாய்மை, தூய்மை, செம்மை, மும்மை, இனிமை, தனிமை, பெருமை, நுருமை, இயன்மை, வீயன்மை என பலவகை சிறப்புகளை ஒருங்கேயுடையது என்றிறார் ஞானேதவநேயப் பாவாணர். மேமதுரத் தமிழோசை உலகெங்கும் ஒலிக்க வேண்டும் என்ற மகாகவி பாரதியின் கனவை நனவாக்கும் வகையில் தற்போது உள்நாட்டிலும் மற்றும் வெளிநாட்டிலும் பல பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் இருக்கை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த தருணத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சியை மேம்படுத்தத் தமிழில் தரமான சர்வதேச ஆய்விதழ்கள் தேவைப்படுகின்றன. இதை கருத்தில் கொண்டு சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ் (E-ISSN: 2582-1113) தொடங்கப்பட்டுள்ளது. எமது ஆய்விதழில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் தரமான கட்டுரைகள் அனைவருக்கும் இலவசமாக இடைக்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் தங்களது பங்களிப்பினை தங்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

UGC Approved Journal UGC care

Journal Description

Journal title (in Regional) சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Journal title (in English) International Research Journal of Tamil
Publication language Tamil (தமிழ்)
Abstract and References in English
Abbreviated key-title: Int. Res. J. Tamil
Publishing frequency Quarterly (January, April, July, October)
E-ISSN 2582-1113
India's First DOI registered Tamil Journal

Journal Indexed As Follows

Google Scholar

PKP|INDEX

Self attested
On
31/1/23
Dr. Kavita-T

KAVITHA
GOVT. COLLEGE
CHITTUR

5148-116

செப்டம்பர் 2021
Vol. 9 No. 2

செப்டம்பர் 2021
April - June 2021

ISSN : 2321-984X

Chief Editor
Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor
Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board
Dr. MAM. Rameez
Dr. Jeyaraman
Dr. A. Ekambaram
Dr. G. Stephen
Dr. S. Chitra
Dr. S. Senthambizh Paval
Dr. Aranga. Pari
Dr. A. Shanmugham Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan
Dr. Seetha Lakshmi
Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva
Dr. Ganesan Ambedkar
Dr. Krishnan

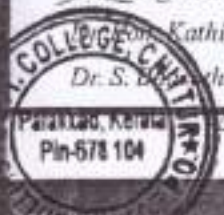
Dr. Kumar
Dr. S. Kalpana
Dr. T. Vishnukumaran

Dr. M. N. Rajesh
M. RanaKrishnan
Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi
Dr. Senthil Prakash
Dr. M. Arunachalam

Dr. S. Vignesh Ananthi
Dr. S. Kathiresan
Dr. S. Senthil Prakash

Self published
31/1/23
Dr. K. N. K. - 1

PRINCIPAL
GOVT COLLEGE
CHITTULAM

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுத் தமிழாய்வுத் துறை அறிவியல்)

Journal of Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-I) Journal

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

28 பகுதி-4
Part -4

தென்கொங்குப்பகுதிகளில் பெருங்கற்காலச் கவடுகள்

முனைவர் த. கவிதா

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை மற்றும் ஆய்வுமையம்,
அரசுக்கல்லூரி சித்தூர், பாலக்காடு, கேரளம், 678104, இந்தியா.

ஆய்வுக்கருக்கம்

கொங்குநாட்டின் தென்பகுதியில் கோவை, பொன்னாச்சி மற்றும் உடுமலை வட்டாரங்கள் அடங்கியுள்ளன. அப்பகுதிகளில் கற்காலம் முதலே மக்கள் சமுதாயம் வாழ்ந்ததற்கான பல தடயங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அப்பகுதிகளில் பழங்காலப் பாறைவெட்டுகள், கற்காலக்கருவிகள், கவட்டங்கள், நெடுங்கற்கள், கற்பூங்கைகள், முழாக்கள் தாழிகள் முதலானவற்றை பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களும் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். நாளிதழ்களும் அப்பகுதிகளில் கண்டறியப்பட்ட வரலாறு தொடர்பான பல செய்திகளை வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் காலகட்டத்தில் மூலமாக அறிந்து கொண்ட தரவுகளின் துணைகொண்டு தென்கொங்குநாட்டின் பெருங்கற்காலச் சூழலை தொகுத்தறிவும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைப்பவன்வது.

திறவுச்சொற்கள்:

தமிழ்சீ, நாடன், ஊரன், கல்திட்டை

முன்னுரை

தமிழகத்தில் நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மக்கள் இரும்பின் பயன்பாட்டை நன்கு அறிந்திருந்தனர். இரும்பாலான பல்வேறு கருவிகள் பலவகைப் பயன்பாட்டில் இருந்திருக்கின்றன. கற்காலப் பிளப்பதற்கும் கடினமான பொருட்களை வெட்டுவதற்கும், கொத்துவதற்கும் இரும்புக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. புதிய கற்காலத்திற்குப் பிறகு தோன்றிய பெருங்கற்காலத்தில் மக்கள் முன்னேர் வழிபாட்டை, முதன்மை வழிபாடாகக் கடைபிடித்து வந்தனர். அதன்பொருட்டு முன்னேர்களுக்குக்கென்று பெருங்கற்காலமான நிலைவற்றின்மீதுள்ள பலவற்றை

எழுப்பினர். பெரிய பெரிய பலகைக் கற்களைப் பயன்படுத்தி கல்திட்டைகள், கற்பூங்கைகள், முதலானவற்றை உருவாக்கினர். பெரிய பாறைகளில் கல்திட்டை உருவாக்கத்திற்குத் தேவையான அகலமான பலகைக்கற்களை வெட்டியெடுப்பதற்கு இரும்புக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தினர். இங்ஙனம் பல்வகைத் தொழில்நுட்பங்களையும் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்த பெருங்கற்கால மக்கள் கொங்குநாட்டில் பரவி வாழ்ந்தார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்குத் தேவையான பல வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைத்தும் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் அடிப்படையில் பழந்தமிழர்களின் நாகரிக வாழ்வைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

புதியகற்காலச் சான்றுகள்

கொங்குநாட்டுப் பகுதிகளாகிய கோவை, பொன்னாச்சி மற்றும் உடுமலை, பழனி வட்டாரங்களில் புதியகற்காலம் முதலே மக்கள் நாகரிகச்சூழலின் வாழ்ந்ததற்கான பல தொல்பொருள் சான்றுகள் கண்டறியப்பட்டிருக்கின்றன. பழனி சண்முகநதிக் கரையில் புதியகற்காலக் கருவிபொன்றை¹⁾ தொல்லியலாய்வாளராகிய நாராயணமூர்த்தி குமுலினர் கண்டறிந்துள்ளனர் (படம் - 1). ஏழாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட அக்கற்காலக் கருவியின் பழந்தமிழ் எழுத்துகளின் முந்தையவடிவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. "தென்னாடன்" என்ற பெயர்ப்பொழிப்புடன் அக்கல் கானப்படுவதால் தமிழ்மொழியின் பழமையினை நன்கு அறியலாம். அங்ஙனமே பழனிக்கருவியுள்ள பொன்னிமலைப் பகுதியில் துணிக் கருவிகள் பொறாடி உயிரிவிட்ட வீரன் ஒருவனுக்காக எடுக்கப்பட்ட மிகப்பழமையான கல்திட்டை யொன்று²⁾ மேற்கண்ட ஆய்வுக்குமுலினரால் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது (படம்

தென்கொங்குநாட்டுப் பகுதிகளில் பெருங்கற்காலச் சூழலை தொகுத்தறிவும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைப்பவன்வது. (படம் - 1). ஏழாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட அக்கற்காலக் கருவியின் பழந்தமிழ் எழுத்துகளின் முந்தையவடிவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. "தென்னாடன்" என்ற பெயர்ப்பொழிப்புடன் அக்கல் கானப்படுவதால் தமிழ்மொழியின் பழமையினை நன்கு அறியலாம். அங்ஙனமே பழனிக்கருவியுள்ள பொன்னிமலைப் பகுதியில் துணிக் கருவிகள் பொறாடி உயிரிவிட்ட வீரன் ஒருவனுக்காக எடுக்கப்பட்ட மிகப்பழமையான கல்திட்டை யொன்று²⁾ மேற்கண்ட ஆய்வுக்குமுலினரால் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது (படம்

GOVT. COLLEGE
CHITTUR

Self attested
3/1/23
Dr. Kanika.T

45
14-55

கிடைத்த கருங்கற்களை அடுக்கிச் சுவர் அமைத்தனர். அதனால் மேற்கூரையற்ற நிலையில் சுவர்மட்டும் அமைந்தவாறு அக்கோவில்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. முனி, எல்லைசாமி, கருப்பணசாமி முதலான காவல்தெய்வங்கள் அக்கோவில்களில் வழிபடப்பட்டன. ஆனால் அவை உருவமற்ற வெறும் கல்லூருவங்களாகவே காணப்படுகின்றன. அத்தெய்வங்கள் அம்மக்களின் முன்னோர்களையாவர். மலை, மற்றும் குன்றுகளில் அமைந்திருக்கும் இத்தகைய கோவில்களை மலைக்கோவில்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

சற்று உயரமான செம்மையற்ற பாறைகளின் மீதும், சமதளப்பாறைகளின் மீதும் எழுப்பப்பட்ட கோவில்கள் கட்டுகக் கோவில்கள் என்று அறியப்பட்டன. நாளும் கோளும் அவ்வளவாக அறியாத அந்நாளைய நாட்டுப்புறமக்கள் அமாவாசை மற்றும் பவுர்ணமியை மட்டும் கணக்கிட்டு அறிந்திருக்கின்றனர். எனவே அந்நாட்களில் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து மேற்கண்ட கட்டுக்கோவில்களில் வழிபாடு நிகழ்த்துவராம். ஆனால் தற்காலத்தில் இத்தகைய வழிபாட்டு முறைகள் அரிதாகி விட்டது. எனினும் உருமலை வட்டாரத்தைச் சார்ந்த மட்டத்துக்குளம் பகுதிகளில் காணப்படும் பழமையான ஊர்களில் மட்டும் இவ்வழிபாட்டுமுறை இன்னும் எஞ்சி நிற்கின்றது. அக்கோவில்களில் கருவையற்றதைக் கொண்டமையும் சேவல், கிடா, பன்றி ஆகியவற்றை பலியிட்ட நிலையில் வழிபாடு நிகழ்த்ததாக அறிகின்றோம். எனவே முன்னோர் வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய கட்டுக் கோவில் வழிபாடு என்பது இவ்வட்டாரங்களில் வாழ்ந்து வந்த காலநடைச் சமுதாயத்தினரின் வழிபாடாக இருந்திருக்கின்றது.¹¹ காடுகள் நிறைந்த முல்லைநிலச் சமுதாயத்தினர் நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்து நிற்கும் வகையிலான கட்டட அமைப்பிற்கு தங்கள் வாழ்விடங்களில் கிடைக்கும் கற்களையே பயன்படுத்தியிருப்பது அவர்களின் தொழில் நுட்பத்திறனை வெளிப்படுத்துகின்றது. பல்லவர்கள் எழுப்பிய கட்டுமானக் கோவில்களின் முன்னோடியாக இத்தகு கோவில்களைக்

காண்பதற்கு வழியுண்டு. அதனுடன் சமயம் என்ற ஒரு நிறுவனத்துக்குள் அடக்கிப் பார்க்க இயலாத வழிபாடாக அம்மக்களின் முன்னோர் வழிபாடு காணப்படுவது சிறப்பு. தங்கள் காலநடைச் செல்வங்களைக் காக்கும் பொருட்டும் தம்மினத்தவரைக் காக்கும் பொருட்டும் உயிர் விட்ட முன்னோர்களை நினைவுகூரும் இத்தகைய வழிபாடுகளைத் தற்பொழுது ஒரு சிலர் மட்டுமே மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

முடிவுரை

பரந்துபட்ட பாரத பூமியின் தென்பகுதியாகிய தமிழகத்தில் ஆரியர்களின் வருகைக்கு முன் பிருத்தே நிலையான அரசு உருவாக்கங்களுடன் கூடிய மக்கட் சமுதாயம் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தது என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகள் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்நிலையில் கொங்கு வட்டாரத்தில் கிடைக்கும் பெருங்கற்காலத்தைச் சார்ந்த தொல்லியல் சான்றுகள் மூலமாகப் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தமிழர்கள் நாகரிக வாழ்வை மேற்கொண்டிருந்தார்கள் என்று உரையுமுகின்றது. சான்றென் விளக்கம்

1. கூகுள் குரூப், வல்லமை, பழனிக்கருகில் புதியகற்காலச்சின்னம், 31.5.2021
2. கூகுள்.காம் பழனிக்கருகில் பெருங்கற்காலச் சின்னம்.
3. தினமலர், 9.11.2016.
4. அருணாசலம்.ப(உ.ஆ.), தொல்காப்பியம், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை.
5. கூகுள், தனிஞ்சி, இனியவை கூறல், 9.6.2013.
6. தினமலர், 3.7.2019.
7. கூகுள்.காம், கொங்கு கல்வெட்டாய்வு, 24.4.2017.
8. தினமலர், 12.2.2017, 4.11.2019.
9. செயபால்.இரா, (உ.ஆ.), அகநானூறு, 2004, என்.சி.பி.எச், சென்னை.
10. தினமலர், 22.7.2017.
11. தினமலர், 30.11.2016.

Volume 17 | Issue 03 | 2021 | ISSN: 2582-5313

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின்
சர்வதேச நடுவர் இதழ்
(ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

International Refereed Journal of
Tamil Studies Research
(IRJTSR)

 Mahizhini publication

பொருளடக்கம்

வ. எண்	தலைப்பு / ஆசிரியர் பெயர்	ப. எண்
1	சமகால போக்கினைப் பேசும் சமூக ஊடகமாகத் தெருக்கத்து <i>காராவர்த்தன் முழுதன்</i>	1
2	புத்தூட்டாட்டில் தமிழர் பண்டாட்டு விழுமியங்கள் <i>ஹபி லலன்ரீனா பிரான்சீஸ்</i>	8
3	ஒவ்வீ ஒருபின் கவிதைகளில் உத்திகள் <i>முனைவர் செ.ரவிசங்கர்</i>	18
4	வெள்ளையாவண நாவலில் கருப்பர் இன மக்களின் வழக்கை நிலை <i>முனைவர் பொ.கோகிலா</i>	24
5	சமயம் வளர்த்த சகல சுவனைவத் திருபடங்கள் <i>மு.கயலவிரி</i>	30
6	ர.க.நல்லபெருமாளின் கல்லுக்குள் சூம் நாவலில் தேசியம் <i>முனைவர் பா. செல்வகுமார்</i>	37
7	வெந்த நாவல் - மொழிநடை <i>க.சுப்பிர சந்திரி</i>	43
8	சுழத்து இலக்கிய மரபில்கண்ணாமி வழக்குரை - பாத்திர வார்ப்புடன் பற்றிய சில அலகுரைகள்	50
9	<i>கலாநிதி வ.குணபாலசீங்கம்</i> பிணைக்கைதி நாவலில் சரளா -- உடன் மடிப்பு கதைபாக்கத்தில் பரிப்பாடாத விதிகள்	58
10	<i>ஆ.ஏஞ்சல் ஜாஸ்லின்</i> ஆனந்தபாயி நாவல் முன்வைக்கும் பெண்நிலை <i>முனைவர் ஆ.சுர்மினா</i>	63
11	குருதிக்களம் கோவில் வாலாறுப் வழிபாடும் <i>முனைவர் க.முத்துலிங்கம்</i>	72

குருதிக்களம் கோவில் வரலாறும் வழிபாடும்

முனைவர் க. முத்துஇலக்குமி

இணைப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்தொழில் மற்றும் ஆய்வு மையம்
கன்னிக்கோட்டை, வடப் பல்லைக்கழகம்

அரசகக்கல்லூரி, சித்தூர்,

கோனா, இந்தியா - 678104

Abstract

The event named Kuruthikalām is a significant one among the praying rituals of the Malaiyaraiyan tribals. This event also stands a historical record explicating the ancientness of the Malaiyaraiyan tribal people who live in the Thodupuzha taluk of the Idukki district. The Kuruthikalām village is situated at a distance of 20 km, on the way from the Thodupuzha thaluk leading to the Seruthoni of Kattappana. Every year on 18th day of the month of Thai (Maharamaatham), the kuruthi poojai transpires to the Bhadrakali amman who is established here. This place is known by the name Kuruthikalām as it means the field (kalam) where blood (kuruthi) is involved. Ensuing the Maharavilakku pooja of Sabarimala, the flag is lowered and the festival begins with the hoising of flag at the Arakkulam (Iyappan) Dharmasaasitha temple. The festival takes place for 7 continuous days and ends at the eighth day with the event occurring at the Puchapaara Kuruthikalām temple. The people of the Malaiyaraiyan race who live outside also take part in this event without fail. They also fulfill the vow made to the Amman in accordance with this custom of worship.

கலைச்சொற்கள்

மலையலயரையன் --- பத்ரகாளியம்மன் - வனபத்ரகாளி - குருதிக்களம் - அரக்குளம் - சபரிமலை - கோடி - மணி - பவி - களநிகழ்வு.

முன்னுரை.

மக்கள் கொண்டுள்ள இறை நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாக அமைவன வழிபாட்டுச் சடங்குகள். கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப மக்கள் வாழிடங்களில் அவரவர் விரும்பும் தெய்வங்களை நிலைநாட்டி வழிபட்டு வழுகின்றனர். ஊர்க்கோயிலின் சிறப்பு அங்கு வாழும் மக்களின் ஓற்றுமையின் வெளிப்பாடு எனலாம். ஒரு இனமக்கள் ஒன்று கூடி வழிபடும் தெய்வமாக பத்ரகாளியம்மனும் அங்குமித்து நடத்தும் விழாவாக குருதிக்களம் களநிகழ்வு அமைந்துள்ளது.